

BISERICA ȘI STAREA EI

Aș vrea ca în rugăciunea pe care o vom face în dimineața aceasta, să ne gândim la fetița aceasta care are o boală foarte rară. Aș vrea să facem acest lucru împreună. Medicii nu pot să îi dea nici un diagnostic.

Ei i-au dat bolii un nume, dar părerea mea este că l-au spus numai așa, pentru că în realitate

nu știu ce este. Domnul Isus însă, știe necazul fetiței. Și prin El, eu pot să vă spun ce are ea: este un duh de slăbiciune, un drac. Acesta este adevărul.

Medicii pot să-i spună acestei boli cum doresc ei, dar eu repet: este un duh rău.

Să cântăm încă o dată împreună:

Crede numai, crede numai!

Totul e posibil, crede numai!

Domnul te va vindeca, soră. Aș vrea să ne rugăm pentru această fetiță, de aceea, haideți să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, eu nu pot să uit suferința acestei fetițe care zace pe moarte. Mă gândesc că pentru cineva, ea este tot ce este mai scump și mai drag. Ea este o creatură a Ta.

Cel rău vrea să-i ia viața, dar eu Te rog în Numele Domnului Isus Hristos să oprești mâna morții și să îndepărtezi de lângă ea vrășmașul vieții. O, Doamne, Tu ai despărțit Marea Roșie și ai oprit apele ca pe niște ziduri de-o parte și de alta, pentru ca poporul Tău să treacă în siguranță pe partea cealaltă și să ajungă în țara făgăduită. O, Dumnezeule în dimineața aceasta, Te rugăm să îndepărtezi orice obstacol și să-i dăruiești viața acestei copile.

Noi am primit dreptul să înălțăm rugăciuni spre Tine, deoarece Te credem. Te rugăm în Numele lui Isus Hristos pentru vindecarea acestei fetițe. Amin.

Astăzi am venit din nou în locul acesta cu inimile pline de mulțumire în Numele Domnului Isus.

Am venit cu câteva zile mai repede acasă, din Louisiana și mă gândeam că voi vorbi la școala duminicală. Acolo vremea este mult mai călduroasă decât aici. Acolo este foarte cald, în timp ce aici, vremea este răcoroasă. Este atât de cald încât nu se poate sta în adunare fără ventilație, deoarece oamenii leșină din cauza căldurii. M-am întors ca să mă odihnesc puțin înainte de a pleca în călătoria pe care o voi face săptămâna viitoare în nordul Canadei. Cred că la aceste adunări vor participa oameni din toată Canada. Aș vrea să vă rugați ca Dumnezeu să ne dăruiască adunări binecuvântate, spre slava Sa.

Au trecut cam patru sau cinci ani de la ultima mea vizită în Canada. Eu am acolo câțiva prieteni buni, care se adună în Numele Domnului. Cu toate că este foarte frig, ei se învelesc în pături și călătoresc cu săniile câte treizeci de mile până la locul de adunare, ca să participe la serviciul divin. Ei merg acolo cu toată familia, aducând prin aceasta o jertfă vie lui Dumnezeu, fapt pentru care sunt binecuvântați în mod deosebit de El. Dacă voi nu jertfiți nimic pentru serviciul divin, nu veți beneficia nici de binecuvântările Lui. Voi trebuie să faceți cu adevărat un sacrificiu, să lăsați lucrurile voastre și preocupările voastre zilnice pentru El. Voi trebuie să renunțați la voi înșivă pentru a vă aduna în Numele Lui, fiindcă prin aceasta vă dovediți dragostea pentru El.

Dacă îi aduceți o jertfă plăcută, adică pe voi înșivă, veți fi binecuvântați cu adevărat de El.

Este o lucrare asemănătoare cu ceea ce vrem să facem noi pentru copiii noștri. Dorința mea era să-i dăruiesc totul lui Billy Paul și aceasta pentru că atunci când am fost și eu copil, nu am primit nimic de la părinții mei. Atunci când mama ne cumpăra bomboane, le număra și le împărțea egal pentru fiecare dintre copii, așa că întotdeauna ni se veneau numai două sau trei bucăți la unul.

De sărbători, primeam poate câte o trompetă mică sau un pistol de jucărie. Îmi amintesc că sufeream mult când vedeam că alți copii primeau de la părinții lor sănii, biciclete, haine frumoase, jachete călduroase, ceea ce mă făcea să-mi spun întotdeauna: „Când voi avea și eu copii, le voi da tot ce se poate!” Eram dispus să rabd chiar și foame, numai ca să le pot oferi copiilor mei ceea ce eu nu primisem de la părinții mei. Când Billy era încă mic, i-am cumpărat o tricicletă. El primea totul. Și soția mea făcea totul pentru el. Renunța la

Îmbrăcămintea de care avea nevoie și la alte necesități numai ca să-i cumpere lui ceva. Dar știți la ce concluzie am ajuns? Eu i-am dăruit o tricicletă, un pistol, un arc, și cu toate acestea într-o zi l-am găsit jucându-se cu o lingură veche și cu un băț cu care scormonea pământul. Atunci mi-am zis că cu ceilalți copii pe care-i voi avea, nu voi mai proceda în felul acesta. De ce? Dacă-i dăruiești cuiva totul de-a gata, nu știe să prețuiască; trebuie să faci în așa fel încât și el să facă un sacrificiu pentru a primi ceea ce își dorește. Așa este și cu mântuirea. Ca s-o obții, trebuie o jertfă totală.

Este adevărat, frate Roy? În fiecare zi, trebuie să aducem o jertfă, să facem ceva pentru a ne apropia de Dumnezeu. Eu cred că pentru toți cei prezenți în locul acesta, șederea în această clădire supraaglomerată înseamnă o jertfă vie.

Dar în timp ce stăm în aceste condiții, să ne îndreptăm gândurile spre cea mai mare Jertfă adusă vreodată pentru omenire: Jertfa lui Hristos, care a venit în lumea aceasta ca să moară în locul nostru. Dar nu numai atât, ci, după ce a murit, sufletul Lui a mers în iad și a stat acolo trei zile.

În a treia zi însă, a înviat, apoi S-a înălțat, iar acum șade la dreapta slavei lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi, prin harul Său, din pricina Jertfei Sale.

Acolo unde vom merge acum, vom întâlni foarte mulți oameni săraci. Ei au poate o vacă și două sau trei oi, iar pentru a putea veni la adunare, sunt nevoiți să vândă câte ceva din puținul pe care îl au. Bătrânul eschimos este nevoit să vândă câteva piei, care poate sunt necesare familiei. Comerciantul indian este nevoit să facă la fel.

Aș vrea să ne rugăm pentru acești oameni, ca Dumnezeu să le dăruiască ceva măreț.

Este cald în dimineața aceasta, de aceea aș vrea să nu vă rețin prea mult. Gândul meu este să ne îndreptăm puțin spre Biserică și starea ei, iar după aceea ne vom ruga pentru bolnavi.

Acum câteva zile, când am fost la Shreveport, Louisiana, am primit un mesaj pentru Biserică și anume, despre starea Bisericii. Acesta este motivul pentru care în dimineața aceasta pășim înaintea lui Dumnezeu și-L rugăm să ne ajute.

Nu încercați să priviți lucrurile ca și până acum, ci rugați-L pe El să vă ajute să și trăiți ceea ce auziți.

În fața mea este Biblia cea veche și scumpă în care sunt scrise toate cuvintele vieții.

Gândiți-vă numai la faptul că Cuvântul este Dumnezeu. Da, Dumnezeu nu este altceva decât ceea ce este, adică Cuvântul. La fel este și cu noi: suntem ceea ce sunt cuvintele noastre.

Noi nu ne putem pune alături de Dumnezeu, deoarece suntem doar oameni și deci putem spune sau promite ceva, chiar din toată inima și cu toate acestea poate apărea ceva care ne împiedică să ne ținem promisiunea. La Dumnezeu este cu neputință așa ceva, deoarece El este Atotștiutor și Atotputernic cunoscând nu numai ce a fost sau ce este, ci și ce va fi.

El nu spune ceva nesigur, ci tot ce spune, are grijă să și îplinească.

Avraam, măcar că avea aproape 100 de ani, a crezut în lucrurile care nu erau ca și cum ar fi fost. Eu spun aceasta ca o încurajare pentru cei care sunt bolnavi și pentru care ne vom ruga imediat. Avraam a crezut cu tărie în „*Cel care cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.*” (Romani 4.17b), deoarece era convins că Acela care a făcut făgăduința poate să o și îplinească. Când Avraam avea șaptezeci și cinci de ani, iar Sara șaiszeci și cinci de ani, Dumnezeu le-a făgăduit că le va da un fiu. Gândind omenește, așa ceva era imposibil, dar el a crezut și a așteptat copilul.

Făgăduința lui Dumnezeu a fost reală pentru el timp de douăzeci și cinci de ani când s-a împlinit. Copilul s-a născut atunci când Avraam avea o sută de ani, iar Sara nouăzeci, pentru că el a stat neclintit în credință. Aceste cuvinte sunt valabile pentru toți cei care sunt bolnavi și doresc să ne rugăm pentru ei.

Indiferent de împrejurările în care vă aflați sau oricât de rău vă simțiți, dacă-L primiți pe Hristos și Cuvântul Său, atunci să numiți lucrurile existente (boala voastră) ca și cum nu ar exista, dacă ele sunt în contradicere cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a spus: „*Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav...*” (Iacov 5.15).

Dacă Dumnezeu a spus aceste cuvinte, înseamnă că totul este în ordine. Să așezăm deci gândurile și nădejdlile noastre pe Cuvântul Lui și să credem ca și cum totul este deja rezolvat. În momentul în care credem, totul ne aparține. La fel este și cu mântuirea. Noi credem și deci o primim; credem în inimile noastre, mergem înaintea lui Dumnezeu și-L primim pe Domnul Isus ca Mântuitor personal.

Dacă în dimineața aceasta este prezent aici vreun păcătos sau cineva care nu este încă salvat, dacă este cineva bolnav care dorește să fie vindecat, să-L caute mai întâi pe Domnul. Primește-L mai întâi pe El ca Salvatorul tău personal, pentru că apoi vei primi și vindecarea trupului tău bolnav. Puneți totul de-o parte: gândurile voastre, ființa voastră etc., și primiți-L pe Isus Hristos, fiindcă atunci totul va fi bine. Să nu uitați aceasta!

Am spus aceste cuvinte pentru cei ce sunt bolnavi sau suferinzi.

Tema la care vreau să mă opresc însă în dimineața aceasta este **„Biserica și starea ei.”**

Eu știu că vindecare divină este un dar minunat, dar când am fost la Shreveport, în unsprezece zile am avut numai trei sau patru servicii divine pentru bolnavi. De ce? Pentru că este mai important să predici Cuvântul pentru salvarea sufletelor, decât să folosești prea mult timp pentru vindecarea trupeză.

Adevărul este că în timpul vestirii, Dumnezeu poate vindeca bolnavii, prin credința lor. Acest adevăr a fost dovedit nu o dată în lumea întreagă, dar problema cea mai importantă este rezolvarea sufletului, care nu va muri niciodată. Trupul va muri, dar sufletul nu va muri niciodată, de aceea trebuie ca el să fie adus în concordanță cu Dumnezeu.

Eu am spus de multe ori că vreau să fac tot ce pot pentru ca în ziua când voi trece pe malul celălalt să nu am nici un fel de greutate sau probleme. Dorința mea este să-mi aștept strigarea numelui, cu biletul pregătit pentru control, și să pot spune ceea ce a spus apostolul Pavel și fratele Creeck: „*Să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui...*” (Filipeni 3.10).

Acum aş vrea să ne plecăm inimile și capetele înaintea Autorului acestei Cărți:

Dumnezeu și Tatăl nostru, venim la Tine și Te rugăm să ne deschizi Cuvântul Tău. Noi putem să răsfoim paginile acestei Cărți, dar numai Duhul Sfânt poate să ne descopere tainele ascunse în Ea. Descoper-o Tu astăzi și dăruiește-ne din plinătatea harului Tău, fiindcă așteptăm ca Duhul Tău să vină în Cuvântul acesta și să-L împartă prin buzele mele acestor inimi smerite care-L doresc. Fă ca El să împartă acest Cuvânt și să-L așeze în fiecare inimă, pentru că avem nevoie de El; iar când adunarea se va termina, ne vom pleca din nou capetele și Te vom lăuda plini de recunoștință pentru tot ce ne-ai vorbit și pentru tot ce ai făcut pentru noi. Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vom citi acum din Cuvântul Său. Toți cei care aveți Biblii, deschideți împreună cu mine la Evanghelia după **Ioan**

capitolul 1. Ceilalți să își noteze textele. Noi vom citi acest text din Cuvânt, apoi ne vom ruga ca Duhul Sfânt să ne dăruiască înțelesul lui și să ne deschidă mintea pentru Cuvântul Său.

Oricine știe să citească, poate citi aceste texte, dar numai Dumnezeu poate să ne deschidă mintea și să ne învețe ceea ce vrea să ne spună prin acest Cuvânt. Da, textul poate fi citit, pentru că este scris, dar înțelesul Lui trebuie să ni-L dea Domnul.

Să citim acum din **Ioan 1.28-32**:

„Acele

lucruri s-au petrecut în Betabara (Sau: Betania), dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el, și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

El este Acela despre care ziceam: „După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine.

Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă: ca

El să fie făcut cunoscut lui Israel.”

Ioan a făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El.”

Doresc ca Domnul să adauge binecuvântările Sale asupra Cuvântului citit, astfel încât să puteți reține tot ce vă va spune.

Se aude în spate? Bine. Și în partea cealaltă? Dacă da, ridicați mâna, vă rog. În ordine.

În dimineața aceasta aș vrea să vă vorbesc ca într-o pildă, ca să fiu înțeles și de aceia care vin mai rar la Tabernacol. Noi venim la adunare ca să devenim mai buni. Da, ca să devenim oameni mai buni, vecini mai buni etc. Am venit aici pentru că Domnul Hristos ne-a făgăduit că acolo unde vom fi adunați în Numele Lui, va fi și El cu noi; și noi credem că El ne va împlini dorința, pentru că ne rugăm în Numele Lui.

Ce poate fi mai important, mai măreț și mai deosebit pentru noi decât să știm că am venit în locul acesta, la un serviciu divin, ca să deosebim voia Lui și astfel să devenim creștini mai buni. Câți din cei prezenți pot spune: „Eu sunt aici pentru aceasta!” Aș vrea să vă văd mâinile.

Spuneți: „Dorința mea este să înțeleg totul mai bine!”

Noi nu putem avea mai multă înțelepciune decât atât cât ne este dăruită. Și dacă vrem să-L înțelegem pe Dumnezeu, trebuie să ascultăm Cuvântul Său, pentru că Cuvântul Său a fost dat ca hrană pentru sufletele noastre flămânde.

Duhul Sfânt a fost trimis cu scopul de a ne împărți Cuvântul și ca să ne hrănească cu El. Înțelegeți aceasta? Duhul Sfânt a fost trimis ca să ne împartă Cuvântul după necesitățile noastre. Eu sunt atât de bucuros pentru faptul că Dumnezeu este Acela care ne hrănește prin Cuvântul Său. Voi nu vă bucurați?

Noi suntem oile pășunii Lui (vom vorbi imediat despre oaie). Ființa umană este formată din trei părți: trup, suflet și duh.

Dumnezeu poate să ne conducă și să ne călăuzească după voia Sa, numai dacă ajunge să ne domine cele trei părți (trupul, sufletul și duhul). Voia lui Dumnezeu a fost să-L prezinte pe Isus în chip de Miel, atunci când a fost pe pământ. Venirea Lui a fost preumbrită încă din Geneza (4.4). Mielul acela era un semn spre Hristos care trebuia să vină.

Eu m-am întrebat de multe ori de ce a folosit Dumnezeu un miel ca să-L preumbrească pe Hristos. Cu ajutorul Lui, vom constata imediat aceasta. Mielul este cel mai blând animal de pe pământ. Nu există nici un alt animal ca el. Mielul nu este capabil să se îngrijească singur și este foarte supus, blând și ascultător. Atunci când Dumnezeu a vrut să-l simbolizeze pe Hristos în lume, a ales un miel: L-a prezentat ca Miel.

Atunci când Dumnezeu Tatăl, IeHoVaH, S-a făcut cunoscut din înălțimile cerului, S-a prezentat în chip de porumbel, care este cea mai blândă și mai curată pasăre. Nu există pasăre mai blajină ca porumbelul.

Eu am studiat viața păsărilor și a animalelor și am ajuns la concluzia că porumbelul este unic comparativ cu celelalte păsări.

El este o pasăre blândă și drăgălașă. Porumbelul nu are fiere. Este singura pasăre care nu are fiere. Acesta este motivul pentru care se hrănește numai cu semințe.

În corabia lui Noe au fost și câteva perechi de porumbei. Porumbelul este întâlnit în multe locuri din Scriptură: el este simbolul Duhului Sfânt.

Mielul apare și el din Geneza până în Apocalipsa și-L reprezintă simbolic pe Domnul Isus.

În Geneza 8.8 vedem că pe corabia lui Noe erau și porumbei.

Acolo, porumbelul a stat alături de toate celelalte păsări ale cerului. Pe corabie era și corbul și cioara (v.7) .

Cioara este una dintre cele mai ordinare păsări

care există. Ea trăiește foarte mult. Se spune că unele dintre ciori trăiesc chiar și 200-300 de ani. Papagalul trăiește și mai mult.

Porumbelul însă, este o pasăre care nu are fiere.

Cioara poate mânca orice mortăciune, pe când porumbelul nici măcar nu se apropie de o asemenea hrană. El nu poate suporta mirosul acela, deoarece are o construcție deosebită. Dacă ar încerca să se apropie de un teren cu mortăciuni, porumbelul s-ar îmbolnăvi. El nu poate suporta nimic stricat și murdar, și nici nu poate mânca o hrană stătută. Dacă ar mânca totuși așa ceva ar muri imediat deoarece nu are fierea care să digere hrana. Acesta este motivul pentru care porumbelul poate fi întâlnit numai acolo unde este ceva curat și sănătos.

Cioara este altfel. Observați, cioara este simbolul unui fățarnic. Ea poate sta pe un cadavru și să mănânce până se satură, după care poate zbura pe câmp ca să mănânce și grâu.

Dar porumbelul nu poate face așa ceva. După ce mănâncă grâu, el nu poate mânca și mortăciuni.

Sunt oameni fățarnici, care se pot hrăni din ambele locuri: și din câmp: cu lucruri bune (cu cele duhovnicești – mana cerească) dar și cu lucruri rele, cu hoituri, învățăturile sectare.

Creștinul născut din nou însă, nu poate suporta lucrurile inversate și răstălmăcite. El poate mânca numai lucruri bune.

Țineți minte aceasta! Dacă vedeți pe cineva care merge la dans; care umblă din păcat în păcat; care se îmbată, iar apoi vine la adunare și sare în sus și-n jos, ca și cum ar fi un sfânt, ce puteți spune despre un asemenea om?

El este unul care se hrănește cu mortăciuni!

El poate mânca din ambele locuri: lucruri bune, dar și lucruri stricate. Creștinul adevărat însă, nu poate tolera așa ceva, pentru că el a părăsit moartea și a primit Viața. Duhul Său l-ar condamna imediat! Simplul gând că ar putea participa la acele lucruri stricate, îl face să-și întoarcă capul și să plece.

O, ce tablou!

Mielul este o ființă duioasă și mică. El este neajutorat, nu are o siguranță proprie pentru că nu se poate ajuta singur.

Cu mult timp în urmă, când patrulam ca paznic de vânătoare, am trecut peste o pășune și acolo am dat peste un miel pierdut din turmă. El se prinsese într-o sârmă ghimpată. O, și ființa aceea mică zăcea prinsă acolo sângerând și plângând. La o jumătate de milă de acolo am văzut o turmă de oi.

Dacă nu l-aș fi scos de acolo, nu ar fi avut nici o șansă de scăpare, iar ciorile s-ar fi apucat repede de treabă și i-ar fi scos ochii.

Eu l-am scos din sârma ghimpată și l-am luat în brațe. Nu s-a împotrivit deloc, ci a stat liniștit. Poate că era pentru prima dată când era atins de mâna omului, dar cu toate acestea, era foarte liniștit și s-a lăsat călăuzit. El a primit ajutorul meu. Era dispus să mă urmeze și nu a încercat să fugă, să mă lovească sau să dea cu capul. El nu a dat nici din picioare și nici nu a încercat să mă muște. Stătea atât de smerit! L-am dus până la turma de care s-a pierdut și în câteva minute se afla deja lângă mama lui. O, cât era de fericit!

Cât de perfect simbolizează această relatare tabloul unui miel al lui Dumnezeu.

Poate știți că la abator, unde sunt sacrificate oile, există câte o capră care le conduce spre locul unde urmează să fie ucise. Capra le conduce pe un coridor până la locul sacrificiului, după care sare într-o parte, lăsând oile să meargă mai departe. Se spune că atunci când îi vine rândul și ei să fie sacrificată se produce un spectacol teribil.

Așa procedează Satana. Ca să poată seduce și înșela o fetița, el folosește un flăcău încrezut, care cu un pachet de țigări sau cu o sticlă de Whisky, o trage de pe calea cea bună, la fel cum îl duce capra pe miel.

El îi spune: „O, îți stă mai bine așa!” dar din

tot ce spune nu este adevărat nimic!

Când vine însă moartea după acest flăcău, îl aud toți vecinii cum se vaietă și plânge.

Aceasta este procedura Satanei.

Mielul este însă atât de blând și de supus încât se lasă călăuzit. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu l-a simbolizat pe Hristos ca Miel, iar pe Sine, Duhul cel veșnic, ca Porumbel.

În ziua aceea, când Ioan Botezătorul l-a botezat pe Isus la Iordan, a avut loc unul din cele mai puternice evenimente care au avut loc vreodată.

Fiți atenți cât de minunat este lucrul acesta.

Mielul (cel mai blând dintre toate animalele de pe pământ) și Porumbelul (cea mai blândă dintre păsări) s-au întâlnit. Numai în felul acesta s-au putut uni. Acesta este singurul motiv pentru care Porumbelul a putut veni deasupra Mielului. Înainte ca Porumbelul să coboare, a privit spre Isus și a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*” (Ioan 1.29b).

Apoi omul lui Dumnezeu a mărturisit următoarele:
„*Am văzut Duhul pogorându-Se peste El.*”
(v.32b).

Aleluia! Aici aveți fapta!

Mielul și Porumbelul se uniseră! Acest lucru s-a întâmplat atunci când Dumnezeu și omul au devenit una; când cerul și pământul s-au îmbrățișat. Aleluia! S-a întâmplat atunci când Dumnezeu S-a făcut trup; când Dumnezeu a venit din chipul de slavă, S-a făcut om și a locuit printre noi. Atunci s-a îmbrățișat toată veșnicia.

Atunci toată descendența lui Adam s-a unit cu IeHoVaH Dumnezeu și cu îngerii Săi, în ziua aceea memorabilă când Ioan l-a botezat pe Isus, când Dumnezeu și omul au devenit una.

Ce s-ar fi întâmplat însă dacă în loc de miel, acolo ar fi stat un lup? Porumbelul nu ar fi coborât niciodată peste el.

Cred că nu este nimic mai plăcut decât să asculți gânguritul porumbeilor așezați undeva în apropiere.

După ce mi-am pierdut soția și fiica, plecam tot timpul de acasă și mergeam la mormântul lor. Nu puteam să mă obișnuiesc cu gândul că ele nu mai erau cu mine. Acest gând îmi era insuportabil. Fetița mea de numai opt luni zăcea în acel mormânt. O, cum își întindea ea mânuțele spre mine când trăia! Când îi vorbeam, ea gângurea și își întindea spre mine mânuțele micuțe.

Acum când însă ele nu mai erau, mergeam și mă așezam lângă copacul din apropierea mormântului. Acolo venea câte o porumbiță care începea să gângurească. Nu exista ceva mai plăcut și mai liniștitor în liniștea serii ca gânguritul porumbeilor. Parcă o auzeam pe fetița mea, care încerca să-mi vorbească în felul acesta.

Cât de gingaș este un porumbel! Porumbelul aduce mesaje. El vrea să aducă pacea. Dacă ați veni dimineața prin păduricea de lângă casa mea, ați înțelege cât este de odihnitor să asculți gânguritul porumbeilor care vorbesc în limba lor neînțeleasă de noi.

Zilele trecute, am observat la fratele Cox o porumbiță-mamă cu doi pui. Ei stăteau pe acoperiș, acolo unde nu putea să ajungă nici o pisică. Porumbița mamă își hrănea puișorii care parcă nu se mai săturau. Puii de porumbei mănâncă foarte mult. După ce s-au săturat au zburat cu mama lor într-un copac, unde au rămas toată ziua. Cei doi pui erau foarte blânzi și se iubeau ca frații, vorbind pe înțelesul lor unul cu celălalt.

Porumbelul este o pasăre drăguță. Privind la acea mamă cu puii ei, m-am gândit la Dumnezeu care este simbolizat prin porumbel și care dorește dragostea ființelor omenești. Dumnezeu vrea să fie iubit, pentru că El ne iubește.

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu.” De ce? „...pentru ca oricine crede în El, să nu piară,

ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3.16).

Lăudat să fie Domnul!

Dumnezeu vrea să ne dovedească dragostea Sa.

Acesta este motivul pentru care El a creat ceva care putea fi iubit. El a creat ceva care să fie blând ca El, ceva care să se identifice cu Ființa Sa.

Voi nu puteți iubi ceva ce nu corespunde cu ființa voastră. Dragostea se unește numai cu dragoste. Soțul și soția trebuie să se iubească dacă vor să trăiască împreună. În familie trebuie să fie dragoste ca să poată ajunge la ceva. Deci este nevoie de dragoste!

Voi bărbații, căutați peste tot o fată care să devină apoi soția voastră. Pentru aceasta însă este nevoie de dragoste! Ea la rândul ei, acceptă numai un bărbat pe care-l iubește cu adevărat.

Dumnezeu la rândul Său caută un suflet pe care să-l poată iubi. Acesta este motivul pentru care S-a prezentat pe pământ ca cel mai blând porumbel și ca cel mai blând miel.

Dacă mielul ar fi preluat numai un moment natura lupului urlător, Porumbelul ar fi plecat imediat de la El, L-ar fi părăsit.

Mielul nu are o părere înaltă despre sine. Dacă un miel se pierde de turmă, nu mai are nici o șansă, deoarece singur nu poate găsi drumul de întoarcere. Acesta este motivul pentru care o capră poate să-l ducă la moarte. O oaie pierdută nu mai poate găsi singură drumul de întoarcere. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu ne-a comparat cu oile. Dacă suntem pierduți, suntem pierduți! Noi nu avem nici o posibilitate să ne întoarcem singuri. Avem o singură șansă: să ne lăsăm în grija Păstorului turmei. El ne călăuzește.

Cum am mai spus, acolo s-au unit Mielul și Porumbelul. Ei au devenit una. Observați cum L-a condus Porumbelul pe Miel, pe Fiul lui Dumnezeu. Cât de blând a fost El cu toate că știa că va fi dat ca Jertfă! Cât de ascultător a fost El! Mielul nu a încercat niciodată să facă ceva de la Sine; nu a încercat niciodată să facă ceva prin puterile Sale, ci a spus: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și*

Fiul întocmai." "...Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui." (Ioan 5.19;14.10).

Mielul mai are o însușire: El cedează fără cârtire dreptul lui.

Dumnezeu vrea să fim miei, dar de multe ori noi nu vrem să renunțăm la dreptul nostru! Nu vrem să cedăm!

Mulți dintre voi spun: „Este dreptul meu, frate Branham!” Este adevărat, dar sunteți dispuși să renunțați la el? De ce? Ca să puteți fi călăuziți de Dumnezeu.

Vedeți, aici este problema cu majoritatea comunităților care vestesc Evanghelia: blândețea Mielului lui Dumnezeu lipsește cu desăvârșire. Noi ar trebui să fim mici și blânzi ca mieii, dar adevărul este că de multe ori suntem altceva, nu un miel.

Acesta este motivul pentru care pleacă Porumbelul, Duhul Sfânt când avem asemenea atitudine.

Dacă Mielul lui Dumnezeu ar fi urlat numai o dată ca un lup, Porumbelul L-ar fi părăsit. Ar fi plecat imediat.

Răspunsul la întrebarea: „Ce s-a întâmplat cu biserica de la Rusalii?” este că: am devenit alte ființe. Am pierdut calitatea mielului prin faptul că vrem să ne facem cunoscută tuturor dreptatea noastră: „Noi facem ce credem că este drept!” Am devenit aroganți și dușmănoși! Indiferenți, plini de ură și de egoism; am pierdut dragostea pentru Cuvânt!”

Când se apropie căldura, mielul trebuie să-și dea propria lână, deși de drept este a lui. Deși lâna îi aparține, este luat și întins pe o masă unde este legat. El nu se zbate ca să-și apere lâna; nu face gălăgie, ci renunță la dreptul lui pentru că este miel. El nu poate face nimic împotriva, deoarece aceasta este natura lui.

Dacă vă puneți vreodată de-a curmezișul unui creștin, veți putea constata dacă el este miel sau capră. Se va observa imediat ce este, numai să-i bareze cineva drumul. Acesta este motivul pentru care biserica de astăzi a ajuns în această stare rea.

Noi ne-am autointitulat „miei ai lui Dumnezeu”, dar atât femeile cât și bărbații se poartă oricum numai ca niște „miei ai lui Dumnezeu,” nu!

Ele umblă pe stradă în șort, își taie părul, se coafează și fac multe ale lucruri neîngăduite. Cu ani în urmă, nu ați fi reușit să convingeți o femeie, nici chiar cu bani, să facă așa ceva!

Vă mai mirați atunci de ce este biserica în această stare? Cauza este că ați îmbrăcat însușirea lupului sau a caprei în loc să fiți smeriți și blânzi ca o oaie.

Voi spuneți: „Este dreptul meu, frate Branham!”

Eu știu că este dreptul vostru. Da, frizerii și coafezele au dreptul să taie părul femeilor creștine. Este adevărat?

Aceasta este prioritatea voastră ca americani, dar eu vă întreb: sunteți gata să renunțați la dreptul vostru pentru a vă asemăna mielului?

Sunteți dispuși să vă smeriți?

Voi, femeilor, cum ați umblat pe stradă cu câțiva ani în urmă? Este îngrozitor să vezi cum se îmbracă femeile astăzi. Eu nu mă refer la prezbiterieni sau la metodiști, ci la femeile care cred în sfințenie. Cum umblați pe stradă?

Eu am atârnată în mașină o cruciuliță mică. Aceasta a făcut ca cineva să mă întrebe: „Billy, știi că această cruciuliță este un semn catolic?”

Eu l-am întrebat însă: „De când au numai catolicii dreptul la cruce?”

Crucea nu este un simbol al crezului catolic, ci este semnul credinței creștine. Catolicismul este un crez în care oamenii se închină la sfinți și chiar la Maria. Noi nu ne închinăm la morți, la sfânta Cecilia sau la alți sfinți. Aceasta se numește catolicism și este spiritism; este cea mai înaltă formă de spiritism cunoscută.

Crucea îl reprezintă pe Cel ce a murit și a înviat!

Eu mi-am pus crucea într-o anumită poziție în mașina mea, ca s-o văd când privesc pe stradă. De ce? Cu 25-30 de ani în urmă, când am orbit aproape total, l-am promis lui Dumnezeu că dacă mă va vindeca, voi privi numai spre ceea ce este adevărat.”

Eu i-am spus acelui bărbat: „Pretutindeni unde privești, vezi numai destrăbălare: femei dezbrăcate care se întind prin parcuri și peste tot. Eu însă privesc spre această cruce în loc să privesc la aceste lucruri. Atunci mă gândesc la Jertfa lui Hristos care a murit pentru mine, și îmi întorc capul de la aceste lucruri trecătoare și murdare.” Aleluia!

Dar aceste lucruri nu le fac numai bapțiștii și catolicii, ci chiar și penticostalii! Amin.

Voi spuneți: „Eu am dreptul să fac aceasta, frate Branham!” Aveți dreptate, dar dacă ați fi un miel, ați renunța la aceste drepturi. Dacă vă purtați însă în felul acesta, Duhul Sfânt zboară, Porumbelul cel blând pleacă de la voi. El nu se lasă dezonorat prin purtarea voastră. Nu, nu! Să nu vă gândiți niciodată că indiferent de felul cum vă veți purta, Duhul Sfânt va rămâne în mijlocul vostru. Așa ceva nu este posibil! Așa ne spune Biblia. Voi trebuie să cedați toate drepturile voastre și să nu spuneți niciodată: „Bine, dar toate femeile fac la fel!”

Voi, bărbații, sunteți niște creaturi slăbănoage, fără șira spinării. Se vede imediat din ce sunteți plămădiți dacă permiteți soțiilor voastre să facă asemenea lucruri. Acesta este motivul pentru care nu posedați Duhul Sfânt în măsura în care pretindeți. Dacă L-ați poseda, ați fi suficient de bărbați ca s-o convingeți pe soția voastră că trebuie să trăiască ca o doamnă și să se poarte ca o doamnă atâta timp cât este căsătorită. Amin! Eu știu că ceea ce spun este o „modă veche” și tare, dar tocmai acesta este lucrul care-i lipsește bisericii de astăzi: o spălătură de modă veche, prin Duhul Sfânt, iar după aceea aruncarea tuturor vechiturilor, a hainelor murdare și rupte, uscarea și călcarea hainelor spălate. Desigur!

În ce situație a ajuns lumea aceasta!

Miercuri seara, în loc să mergă la adunare ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, își bagă capul în televizor. În țară nu există nici măcar un copil care să nu cunoască măcar câteva stele ale cinematografilei. Voi știți câte minciuni spun acolo și câte lucruri murdare pe care copiii nici măcar nu ar trebui să le știe, dar voi îi lăsați să-și umple capul cu ele.

Și încă ceva: numai 1% din copii știu cine este Domnul Isus. O, cât de stricată este lumea aceasta!

Țara noastră, SUA, este atât de departe de Dumnezeu, și aceasta pentru că a respins mesajul Duhului Sfânt.

Voi spuneți: „Eu merg la biserică și mă bucur!”

Se poate, dar dacă Porumbelul sfânt nu se poate așeza în inima ta ca să te prelucreze și să te schimbe total, în așa fel încât să devii un om nou, care lucrează numai voia lui Dumnezeu, toată alergarea nu-ți ajută la nimic.

Noi nu ne putem juca de-a creștinismul. Trebuie să fiți una. Amin.

Nu demult, am vizitat un bolnav. În acea casă era o fetiță. După câteva minute, în casă a intrat un micuț „Oswald” care-și purta pălăria puțin într-o parte și a întrebat: „Este gata mâncarea, mamă?”

Femeia i-a răspuns: „Dragul meu, nu am avut timp să pregătesc o altă mâncare, dar îți fac un sandvici și avem câteva portocale.”

Băiatul a luat o portocală, a privit-o, apoi a mușcat din ea și a aruncat-o cu toată puterea în perete, încât toată zeama din ea a început să curgă pe perete, spunând: „Dacă asta-i tot ce aveți, mă duc!”

Privindu-l, mă gândeam: „O, Doamne, ar trebui să am doar cinci minute putere asupra acestui băiat!” Ei, băiete, pielea ta ar trebui tăbăcită, înainte ca să ai vreme să-ți dai seama ce se întâmplă.

Părinții stăteau în fața mea rușinați și supărați pentru cele întâmplate... Ceea ce-i lipsea însă copilului, era o lecție de modă veche.

Da, noi avem din nou nevoie de cămine și de

predicatori ca pe vremuri, care să stea și să vestească Adevărul așa cum este. Amin.

Fetița din casă, care se numea Mary, și-a mușcat și ea buzele și nemulțumită a părăsit încăperea. (Era vopsită pe la ochi și pe buze...) Ce rușine! Cât sunt de neascultători copiii!

Biblia spune de fapt, că ei vor fi așa și ne arată și ce vor face (lucruri care deja se petrec sub ochii noștri).

Toate acestea se întâmplă pentru că oamenii L-au întristat pe Duhul Sfânt până când El i-a părăsit definitiv.

Cum era cu ani în urmă? Noi vom sărbători peste câteva zile prima revărsare a Duhului peste America. Aceasta s-a întâmplat în urmă cu 50 de ani, într-o biserică pentecostală situată pe strada Azusa din Los Angeles.

Acolo S-a revărsat pentru prima dată Duhul Sfânt peste mulțimea adunată. Când această putere a coborât peste ei, oamenii au devenit plini de pace și de blândețe. Ei trăiau o viață sfântă, plină de dăruire. Erau îngăduitori și se lăsau călăuziți de Duhul Sfânt în smerenie. Nu-i interesa ce spuneau oamenii despre ei: că sunt demodați. Nu îi deranja faptul că erau numiți „nebuni”, ci se lăsau călăuziți de Duhul Sfânt în toate lucrurile.

Dar astăzi, femeile poartă tot timpul cu ele cutia de cosmetice, se îmbracă în pantaloni scurți și încă pe stradă. Ce rușine! Și cu toate acestea au pretenția că posedă Duhul Sfânt!

Ei spun: „O, dar am vorbit în limbi!” Este adevărat, dar și Satan vorbește în limbi.

„O, eu mă bucur și tresalt în Duhul!” O, și Satan poate face aceasta! El știe să imite tot ce vine de la Dumnezeu în afară de un singur lucru: DRAGOSTEA!

Dragostea și adevărul sunt împotriva lui! Când ați început să vă depărtați de Cuvânt, când nu ați mai avut dragoste pentru El, curând ați putut observa că nu-i mai iubiți nici pe frați. Apoi ați început să

deveniți puțin aroganți și curând ați încheiat primul compromis, apoi altele și altele. Pasul următor a fost formarea partidelor în cadrul comunității. Cineva a început să spună: „Știi, păstorul este așa și așa!” Altul a spus: „Diaconul a făcut asta și asta!”, iar voi i-ați ascultat. Acesta este motivul pentru care aveți acum atâtea necazuri și greutăți. Ați început să-l ascultați pe cel rău și ați participat la urlatul lui în surdină, în loc să vă lăsați călăuziți de Porumbelul blând, care este Duhul Sfânt, de porumbelul lui Dumnezeu care vrea să vă conducă și să vă binecuvânteze.

Dacă vine peste voi vreuna din aceste apucături turbate, Porumbelul va pleca imediat! Așa este. El nu poate suporta așa ceva! Caracterul lui este altfel. El nu poate suporta ca tu să-l bârfești pe fratele tău! Nu poate primi așa ceva! Dacă faceți aceasta, El pleacă imediat, vă părăsește.

Porumbelul este bun și blând. El nu poate suporta ceea ce nu aparține naturii Lui.

Dumnezeu este în stare să facă din voi ființe noi.
El poate să vă schimbe.

Voi spuneți: „Frate Branham, ce putem face?” Să deveniți din nou un miel. Numai aceste două ființe se unesc: mielul și Porumbelul.

Porumbelul nu coboară pe nici o altă ființă decât pe miel. Dacă prin purtarea voastră ați devenit o capră, grăbiți-vă să scăpați de duhul acesta bătrân al caprei. Așa este.

Dacă ați devenit un palavragiu, înlăturați acest duh!

Îmi amintesc că odată am fost într-un oraș și am predicat cu toată puterea împotriva acestor lucruri. Acolo au fost prezenți mii de oameni. La sfârșit am făcut chemarea la altar, gândindu-mă că am pomenit toate păcatele. După adunare, a venit la mine o femeie pe care nu o cunoșteam, dar care în oraș era renumită și mi-a spus:

„Frate Branham, sunt de-a dreptul bucuroasă că pe mine nu m-ai pomenit în seara aceasta!”

Ascultând-o, mi-am zis: „Desigur, femeia aceasta este o creștină adevărată!”

Ea îmi spusese, doar: „Pe mine nu m-a atins nimic în seara aceasta!”

„Sunt foarte bucuros că pot auzi așa ceva, scumpă doamnă.” am răspuns. „Cred că tu ești foarte aproape de Împărăția lui Dumnezeu.”

După ce a plecat, o altă femeie care ne-a auzit discuția a intrat în vorbă cu mine:

„O cunoști pe femeia cu care tocmai am vorbit?” am întrebat-o eu.

„Da.”

„Cred că este o creștină adevărată,” am continuat eu, dar femeia mi-a zis: „Frate Branham, în seara aceasta, tu ai uitat afară un singur lucru: pălăvrăgeala. Doamna cu care tocmai ai vorbit este cea mai vestită palavragioaică din oraș.”

Aici o aveți! Vedeți? Dacă voi sunteți de acord numai cu unul din aceste lucruri murdare, fie că predicatorul îl pomenește sau nu pe platformă, sau dacă le vedeți și totuși le tolerați, sunteți încă departe de Împărăția lui Dumnezeu, iar Duhul Sfânt va sta departe de voi.

Acesta este motivul pentru care nu mai avem adunări ca altădată. Acesta este motivul pentru care nu putem pătrunde în dimineața aceasta la Lumină! Acesta este motivul pentru care nu se mai țin adunări mari în corturi!

Noi am întristat Porumbelul duios al lui Dumnezeu și a plecat! Așa este.

El nu va mai fi cu noi cât timp vom fi indiferenți, cât timp vom bârbi pe alții și insistăm în a ne face plăcerile.

Aș vrea să observați ceva:

Mielul (Fiu lui Dumnezeu) era plin de blândețe.

Biblia spune că atunci: „*Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.*” (Isaia 53.7).

El nu și-a cerut drepturile. Nu! Ci a renunțat la ele de bună voie. El a fost un Om blând, dar cum căutăm noi cearta, astăzi! Care este poziția celor mulți?

Ei spun: „Dacă încercă să facă ceva, îl desființez! Băiete, am să-l „purec” din cap până-n picioare! Am să le spun acestor fățarnici de modă veche tot ce am de spus! Ai răbdare numai să îi întâlnesc! Slăvit să fie Domnul! Aleluia!”

Dar vai, Porumbelul blând pleacă, își ia zborul! Așa este.

Atâta timp cât aveți o asemenea poziție, Duhul Sfânt nu este cu voi. Notați-vă aceasta în Cartea voastră! Duhul Sfânt nu va rămâne acolo unde este un asemenea duh! Trebuie să posedați Duhul Mielului, un duh blând, altfel, El va pleca. Duhul Sfânt călăuzește numai un duh blând și smerit, altfel pleacă. Dacă se ivește o neînțelegere între voi, poate nici n-o băgați în seamă și mergeți liniștiți înainte. Dar în momentul în care El vă părăsește, veți vedea că ați deviat.

Știți cum a început primul păcat? Omul și-a întors numai puțin privirea de la Adevăr! Ați știut acest lucru? Este scris în Biblie. Eva s-a întors pentru o clipă de la adevăr ca să asculte teoria Satanei. Ce a urmat? El i-a zugrăvit un tablou atât de frumos încât ea a crezut că de fapt tâlcuirea lui este adevărul, și l-a ascultat. Singurul lucru pe care-l urmărește Satana, este să vă întoarcă numai pentru câteva clipe privirea de la Adevăr. În timpul acesta, el poate să vă zugrăvească un tablou fals, spunând: „Fii atent, frate și soră, dacă oamenii aceștia ar fi credincioși adevărați, nu ar proceda în felul acesta. Ei ar trebui să facă numai așa...” El vă poate prezenta lucrurile atât de „autentic”, încât pentru cei mai mulți, prezentarea devine adevăr. Desigur.

Nu uitați însă că aceasta vine de la Satana.

Nu are importanță cât s-a îndepărtat cineva de Domnul, cât de adânc s-a împotmolit în păcat: este de datoria voastră să-l ajutați și prin dragostea lui Dumnezeu să-l scoateți afară.

Unde ați fost voi când v-a avut Satan în plasă?

Dumnezeu este Cel care v-a scos din mlaștina murdară în care zăceați, iar acum ai tu sarcina, prietene, să-i tragi afară pe cei ce cad în ea. Lumea aceasta este flămândă după puțină dragoste.

Să mai privim încă o dată Mielul.

Atunci când a fost batjocorit, El nu s-a împotrivit, nu a reacționat ca un vârtej și nu a făcut gălăgie. Nu s-a indignat și nici nu a devenit furios. El nu a făcut nimic din toate acestea! Dimpotrivă: când a fost batjocorit a tăcut, nu și-a deschis gura ca să se apere.

Dar dacă cineva se atinge de voi, oh, atunci vă umflați imediat ca o broască sau ca o găscă bătrână.

Imediat spuneți: „Dacă mă mai jignește o dată nu mai merg la adunare! Nu! Lăudat să fie Domnul! Aleluia! Voi merge la nazarineni sau la penticostali, fiindcă ei mă vor primi cu brațele deschise! Aleluia!”

„Nu permit nimănui să mă învețe! Nu pot suporta așa ceva!” Bine, bine, dar Porumbelul pleacă.

Altul zice: „Știi ce? Dacă mai vine fanaticul acela bătrân la adunare, eu nu mă mai duc acolo!” Dar eu vă spun: în momentul în care lucrul acesta vă prinde cu ghearele lui, Porumbelul vă părăsește, Duhul pleacă de la voi. În clipa aceea vă mirați, pentru că nu înțelegeți ce se întâmplă cu voi și nu știți de ce nu aveți o Biserică vie! Vă întrebați de ce nu mai aveți biruință ca altădată. Știți de ce? Pentru că v-ați schimbat natura. Ați devenit o capră în loc să rămâneți un miel. Ați devenit orice, numai miel, nu! Voi aveți nevoie de adevăratul Duh care este plin de blândețe.

Duhul Sfânt să mă călăuzească unde dorește El. O, Doamne, eu îl iubesc pe fiecare păcătos indiferent unde se află el. Dacă inima voastră primește această încredințare, veți vedea ce schimbare va interveni în

sufletul vostru.

Voi mă întrebați: „Frate Branham, există o soluție de remediere a stării noastre?” Da! Deveniți un miel! Aceasta este totul. Problema este însă că voi aveți tot timpul un „Dar...” și un „Dacă...”

Într-o seară, am întâlnit la Shreveport o domnișoară. Eu și Billy am mers după serviciul divin într-un local ca să mâncăm câte un sandvici. Acolo am întâlnit această tânără care avea cam 20 de ani. Era îmbrăcată foarte frumos. Am observat că ea ne privește tot timpul. După câteva minute a intrat o altă doamnă care a salutat-o și a vorbit cu ea. Eu continuam să mănânc. Pe doamna care vorbea cu ea o cunoșteam, era sora Davis de la Life Tabernacol. Ele au venit spre noi și ne-au salutat, după care s-au așezat la o altă masă. Atunci tânăra a îndrăznit să intre în vorbă cu mine, spunând: „Frate Branham, în seara aceasta ai ținut o predică frumoasă.”

„Bună seara, soră. Îți mulțumesc. Ești membră și tu la Life Tabernacol”

„Da,” a răspuns ea „și ar fi trebuit să cânt în corul bisericii, dar nu am putut pentru că această biserică are o interdicție. Eu am urmat o școală de muzică și știu să cânt și solo și în duet, dar din cauza acelei interdicții nu pot să cânt: ei nu dau voie femeilor vopsite să cânte în corul lor.”

„Slăvit să fie Domnul pentru acest Life Tabernacol.”

„Vreau să-ți spun ceva, frate Branham. Eu sunt o creștină,” a continuat ea.

„Ascultă, soră dragă, ai face bine să mergi acasă și să-ți speli fața, indiferent cu ce, sau vrei să-mi spui că acest machiaj nu este un obstacol pe calea ta spre Dumnezeu?”

Eu pot să vă dovedesc că aceste lucruri vin de la Satana. Pot de asemenea să vă dovedesc faptul că vopsirea buzelor și a ochilor vine de la păgâni. Cine se machiază poartă de fapt pe trupul lui semne păgâne (tatuaje).

Eu am sosit de curând din Africa. Acolo am fost printre triburile din junglă. Văzându-i, am înțeles de unde vine moda cu cercei în urechi, lăntișoarele de la gât și mai ales tatuajul și vopsirea pielii.

De unde vine acestea? De la păgâni. Biblia nu vrea ca un creștin să fie păgân. De fapt nici voi nu vreți să fiți păgâni. Prin ceea ce vă spun, eu nu susțin că sunteți păgâni, dar dacă purtați asemenea semne pe trup, vă dați singuri înfățișarea unui păgân.

Pentru aceasta este vinovat și păstorul vostru, pentru că nu v-a spus adevărul. Așa vorbește Scriptura despre aceste fapte.

Voi spuneți: „Frate Branham, dacă port părul scurt mă simt bine și este mai confortabil!”

Așa este, dar dacă purtați părul lung, este mai răcoare deoarece îl prindeți sus și astfel gâtul vă rămâne dezgolit.

Știți ce spune Biblia despre această problemă? Că un bărbat are dreptul să se despartă de soția lui dacă ea își taie părul, deoarece prin aceasta arată că îi este necredincioasă. Acest lucru poate fi citit în 1 Corinteni 11. O femeie care-și taie părul, își necinstește capul, adică pe bărbatul ei. Dacă ea mai este și necinstită, bărbatul poate s-o lase și s-o trimită de la el. Așa este!

Dar vedeți, păstorul nu vă spune aceste lucruri. Acesta este motivul pentru care voi le faceți. Biblia spune aceasta bărbatului.

Nu demult, cineva mi-a scris următoarele:

„Frate Branham, mai nou nu se găsesc pentru femei decât bluze foarte transparente și mă gândesc că nu am greși dacă și noi, femeile creștine, am îmbrăca așa ceva!”

Eu i-am răspuns însă: „Aș vrea să-ți spun ceva în problema aceasta, soră: dacă nu găsiți în magazine bluze decente, puteți să vi le confecționați singure, deoarece materiale și mașini de cusut se găsesc din belșug.”

Părerea ei arată deja ceva clar.

Faptele voastre, felul vostru de a privi lucrurile, arată cine sunteți, ce este în voi.

Acestea sunt cauzele certurilor, a nemulțumirilor și a bârfelor din biserică! Acestea sunt faptele firii prin care poate fi distrusă o comunitate, și pe care le-ați permis în mijlocul vostru. De ce aceasta? Pentru că Duhul Sfânt v-a părăsit.

Eu știu că aceste cuvinte vă aprind, dar pentru aceasta le și spun. Nu vă vorbesc astfel pentru ca aș fi șiret, ci pentru că vreau să vă corecți, deoarece într-o zi voi fi chemat să dau socoteală pentru ceea ce v-am învățat.

Faptele voastre și felul vostru de a proceda dovedesc cine sunteți. Dacă mai aveți ceva din ura veche, dacă vă purtați ușuratic și îi judecați pe alții, dovediți de unde vine călăuzirea voastră.

Ce este de făcut atunci? Scoateți toate lucrurile acestea afară și atunci Porumbelul se va întoarce din nou în inima voastră. Atunci când Noe a lăsat porumbelul să plece din corabie, el a părăsit-o, dar când s-a întors a bătut cu ciocul în ușă până când Noe i-a deschis.

Duhul Sfânt este aici și vrea să intre înapoi. Acesta este motivul pentru care a venit astăzi Duhul Sfânt. El nu v-a părăsit definitiv. El este undeva în apropiere și stă pregătit să se întoarcă și să intre din nou în inima voastră, pentru a vă reda dragostea, pacea și bucuria pe care le-ați avut înainte. Acesta este adevărul.

El este pregătit să facă aceasta. El vrea să o facă; vă dorește, dar voi nu-l permiteți să vină. Eu nu spun aceste cuvinte străinilor, ci celor care vin la Tabernacolul Branham, în capela pe care am construit-o eu și care-mi aparține.

Eu nu vorbesc celor care fac parte din alte biserici, ci celor care vin în adunarea aceasta.

Așa suntem noi, cei de aici.

Acesta este motivul pentru care a plecat Porumbelul. Cineva începe cu o problemă minoră în biserică, dar imediat după aceea, totul se derulează ca o avalanșă: „Oare este adevărat?” „A făcut fratele într-adevăr așa ceva?” „Asta este imposibil...”

Ce urmează? Duhul Sfânt pleacă imediat din locul acela. El nu poate suporta acest fel de manifestare, aceste duhuri. Imediat ce natura blândă a mielului pleacă de peste voi, Duhul vă părăsește. Așa este.

Ceea ce spun este valabil și astăzi. Acesta este motivul pentru care omenirea a ajuns în starea aceasta rea: ei au permis ca un duh invers să vină în inima și în viața lor; și el cauzează toate necazurile.

Biblia spune că tocmai din cauza aceasta sunt printre noi mulți bolnavi și slăbănogi. Noi trebuie să fim blânzi și să căutăm pacea. Trebuie să fim un miel dacă vrem ca Porumbelul să rămână peste noi.

Gândiți-vă: Porumbelul vine, dar voi aduceți tot felul de scuze și justificări că nu este chiar așa cum spune Cuvântul.

Voi spuneți: „O, frate Branham, să nu-mi spui că eu nu am primit Duhul Sfânt. Aleluia! Eu L-am primit într-o seară... și când El a intrat în inima mea, am plecat acasă plin de bucurie.”

Sigur că El a fost acolo.

„O, frate Branham, eu m-am simțit așa de bine. Aveam un simțământ care mă făcea să iubesc orice pasăre...și doream chiar s-o îmbrățișez și s-o sărut.

Simțeam că pot să-i iert pe toți aceia care mi-au făcut rău și că-i pot îmbrățișa...O, frate Branham, ce am simțit atunci...”

Desigur, acesta era Duhul Sfânt.

Dar voi trebuie să înțelegeți că dacă v-ați schimbat, El a plecat.

Atunci ați fost un miel, dar când ați devenit

lup, El v-a părăsit. Aceasta nu depinde de Porumbel. Când voi primiți un asemenea duh în voi, Porumbelul vă părăsește.

„Am făcut eu aceasta, frate Branham?” Da, atunci când ai ascultat pălăvrăgeala cuiva; când ai ascultat minciunile altora etc., și când ai zis: „Doar am dreptul să fac așa ceva!”

Mielul nu are nici un drept! Voi ați fost răscumpărați cu un preț scump și anume: cu sângele scump al Fiului lui Dumnezeu. Voi nu aveți drepturi! Aleluia! Singurul drept pe care-l aveți, este să veniți la izvorul care este plin cu sângele lui Emanuel.

Dacă un păcătos se scufundă în acest izvor, va fi curățit de orice pată și sarcină.

Da, desigur! Singurul drept pe care-l posedați, este să vă predați viața lui Dumnezeu. Din acel moment preia El conducerea. Acesta este secretul multelor lucruri „stranii” la care sunteți martori.

Am să vă povestesc ceva din viața mea.

Când Duhul vrea să mă trimită undeva, îmi spune: „Încetează cu adunările din locul acesta și du-te în cutare loc...” Atunci eu mă opresc, frate, și plec imediat unde mă trimite El.

Voi trebuie să vă lăsați călăuziți de Duhul Sfânt și singura posibilitate pentru aceasta, este să rămâi blând și smerit și să nu crezi că știi prea multe.

Dar voi spuneți: „Eu știu foarte multe...”

Da, este adevărat, creierul vostru este atât de plin și cu toate acestea nu poate face nimic de la sine. Chiar dacă ați cunoaște toate cărțile, dacă ați avea toate răspunsurile, și dacă ați ști greaca și ebraica și nu aveți un loc în care să Se poată așeza Porumbelul, totul este zadarnic.

Da, voi știți totul. Vedeți, acesta este motivul pentru care Porumbelul nu vă poate călăuzi: pentru că știți prea multe.

Mielul nu pretinde că este înțelept. El trebuie să fie călăuzit de altcineva. Glorie! Asta este! El nu știe nimic! Amin.

Eu, de exemplu, știu un singur lucru și anume, că Hristos a murit ca să mă salveze pe mine.

Îmi amintesc că prin California umbla un om care purta pe piept o inscripție: „Eu sunt un nebun pentru Hristos!” Pe spate purta o altă inscripție: „Dar tu al cui nebun ești?” Vedeți, aceasta este întrebarea. Dacă vreți să fiți călăuziți de Duhul Sfânt, voi trebuie să deveniți niște nebuni pentru lume. Fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt călăuziți de Duhul Sfânt.

În Romani 8.1 scrie: *„Acum dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.”*

Mieii nu umblă ca lupii, urlând și bârfind, ci urmează Porumbelul. Amin.

Fratele Doc obișnuia să cânte:

Umple calea mea, în fiecare zi cu dragoste,

În timp ce umblu cu Porumbelul divin;

Lăsați-mă să trec prin viață,

Cu un cântec și cuvânt, cu zâmbetul pe buze.

Umple calea mea, în fiecare zi cu iubire...

Ce zi minunată va fi pentru capela Branham, pentru orice comunitate și pentru orice om, ziua în care va ceda dreptul care-i aparține, pentru a fi un miel al lui Dumnezeu.

„De ce depinde acest lucru, frate Branham?”

Deveniți din nou un miel; deveniți din nou blânzi și smeriți și întoarceți-vă și supuneți-vă din nou lui Hristos. Nu încercați să veniți cu știința voastră!” Umblați simpli, blânzi, liniștiți, smeriți și prietenoși, și atunci Porumbelul vă va călăuzi din nou.

Dar dacă stați și ascultați pălăvrăgeala altora; dacă ura vă cuprinde din nou inima; dacă începeți să filtrați din nou toate lucrurile prin filtrul minții voastre; dacă vă căutați drepturi, atunci Porumbelul se va îndepărta imediat. El nu va mai sta cu voi.

În dimineața aceasta, El nu este departe, biserică. El stă aproape, pe o mlădița a păcii și așteaptă schimbarea voastră. Amin.

Astăzi trebuie să renunțați la toate drepturile voastre, să vă predați lui Dumnezeu și să permiteți să vi se tundă toate drepturile. Amin.

Puteți să vă închipuiți un miel plin de lână? Ea îi aparține și cu toate acestea el renunță la dreptul lui ca și cum așa ar fi normal. El geme doar, dar se predă pe deplin și stă liniștit în timpul cât este tuns de dreptul lui. El știe că acest lucru se face spre binele lui, pentru că va fi mai ușor, nu îi va mai fi cald și va putea fugi mai bine. O, el este atât de fericit! Sare în sus și-n jos și trăiește un timp minunat. Desigur!

Aceasta veți primi și voi după ce veți renunța la drepturile voastre.

Dar trebuie să renunțați la ele; să-l permiteți Cuvântului să vă tundă de toate obiceiurile lumesti. Urmarea? Veți deveni un om nou în Hristos.

Când am fost în Africa, am vorbit cu un frate bătrân și sfânt. El mi-a spus:

„Frate Branham, eu știu că tu crezi în supranatural.”

„Desigur, fratele meu,” am răspuns eu.

„Cu ani în urmă, m-am gândit că sunt cineva.

Credeam că sunt un creștin adevărat, dar chiar atunci s-a întâmplat ceva în comunitatea noastră. Ca să ajung la casa de adunare, trebuia să urc un deal pe jos. Era un drum de 300-400 de metri printre tufișuri. Acolo sus, se țineau adunări de rugăciune. Eu credeam că sunt un creștin adevărat pentru că cunoșteam toată Biblia, învățasem ebraica și puteam spune orice lucru în limba originală. Toți oamenii veneau la mine, iar eu le puteam vorbi despre orice temă din Biblie, pentru că știam despre ce vorbesc.”

Într-o seară, urcam deci dealul spre casa de rugăciune. Erau atât de multe certuri în comunitate...Se formaseră mai multe partide și erau unii împotriva altora. Tu știi cum se formează aceste partide.

„Da,” am răspuns eu.

„Și în timp ce urcam dealul, mi-am dat seama că în urma mea mai urcă cineva. M-am gândit să mă opresc și să-l aștept ca să mergem împreună.

(Este un lucru bun dacă poți aștepta puțin). El a continuat:

„În timp ce pășeam așa încet, m-a ajuns un bărbat care purta pe umeri o greutate cu mult mai mare decât el. Respira greu și pășea încet. Eu i-am zis: „Prieten, pot să te ajut să-ți duci greutatea?” „Nu, a răspuns El. Trebuie s-o port Eu.” I-am privit mâinile și în clipa aceea mi-am dat seama că am o vedenie, deoarece El purta în mâini semnele cuielor. Atunci am căzut la picioarele Lui și L-am întrebat: „Doamne, în legătura aceasta porți toate păcatele lumii?” „Nu, sunt numai păcatele tale și le port Eu ca să poți urca și tu.”

Acesta este adevărul. Dacă am privi cu atenție, am înțelege că El poartă păcatele noastre. Nu vă determină acest adevăr să vă simțiți umiliți și rușinați? El ia inima noastră rea și o transformă ca să putem urca dealul.

Nu demult, am fost la vânătoare. Voi știți că mie îmi place să vânez. În zona aceea trăia un om rău, un om cu adevărat rău. El mă batjocorea pentru că nu împușcam niciodată mamele și puii mici. Eu îi spuseseam:

„A împușca o mamă cu puii ei, înseamnă să fii un criminal. De ce nu te porți ca un vânător adevărat și să împuști numai țapii bătrâni și animalele care pot fi împușcate? Acestea ni le-a dat Dumnezeu, dar mamele și puii mici trebuie lăsați să trăiască.”

El mi-a răspuns: „Ești un laș, predicatorule!”

„Uite care este problema: dacă aș fi flămând cu adevărat și aș fi nevoit să împușc unul din acești pui, cred că Dumnezeu nu s-ar supăra. Dar dacă îi împușc numai pentru a mă lăuda cu trofee obținute, atunci este altceva.”

Acest bărbat își făcuse un fluier cu care imita strigătul puilor. Într-o zi, când eram din nou împreună în sector, i-am spus: „În locul tău mi-ar fi rușine.”

Când avea posibilitatea, el omora și câte 8-10 pui unul după altul. Dar făcea un lucru și mai rău: lua doar părțile care-i conveneau din animalul ucis, restul lăsându-l pe câmp. Eu l-am muștrat și pentru aceasta și i-am zis: „Nu ar trebui să faci așa ceva!”, dar el mi-a răspuns: „Oh, voi predicatorii sunteți niște lași.”

În ziua aceea, el s-a ascuns din nou și-a luat fluierul și a imitat strigătul unui pui de căprioară. Când a făcut acest lucru, o căprioară foarte frumoasă și-a ridicat capul și a pășit în față. Ea privea foarte atentă în jur. Văzând-o, vânătorul și-a pregătit pușca ca s-o ucidă. Ea îl vedea pe vânător, dar n-o interesa amenințarea puștii deoarece era îngrijorată pentru puiul ei care o chemase. Își căuta puiul care era în pericol. Priviți atitudinea dragostei de mamă în fața morții. Ea stătea neclintită privind arma ucigașă. Acest lucru a fost atât de mișcător, încât l-a biruit pe vânător, care a început să tremure și a aruncat arma jos. Apoi a fugit la mine, m-a prins de braț și mi-a zis: „Billy, roagă-te pentru mine că m-am săturat să mai fac așa ceva.” Schimbarea lui a fost produsă de dragostea acelei mame.

O, dacă lumea ar vedea în inimile noastre, în viața noastră, descoperirea dragostei lui Dumnezeu și curajul ei! Ce schimbare se va produce atunci când Porumbelul lui Dumnezeu va putea intra în inimile

noastre ca să ne facă blânzi și smeriți!

Îmi amintesc că am îngenuncheat chiar acolo, în luminiș și m-am rugat pentru acel bărbat conducându-l la Domnul Isus. Din ziua aceea, el a devenit un vânător corect și respectuos. Până atunci crezuse că poate să facă orice dorește: „Animalele intră în sectorul meu și calcă ierburile!” spunea el.

„Este adevărat,” îi răspundeam, „dar este inuman ceea ce faci tu!”

Voi trebuie să renunțați la drepturile voastre.

O, Doamne, dăruiește-ne har ca să putem face aceasta!

Cam cu o sută de ani în urmă, a trăit în Sud-Vestul Statelor Unite un creștin bun și adevărat. Numele lui era Daniel Curry. Un bărbat smerit, temător de Dumnezeu și sfânt, un creștin adevărat care era vorbit de bine de toți cei care-l cunoșteau.

Se spune că ar fi murit, sau mai bine zis că ar fi fost răpit la cer, iar atunci când a ajuns la poarta de mărgăritar a raiului a fost întâmpinat de un portar, care l-a întrebat: „Cine ești?”

„Eu sunt evanghelistul Daniel Curry. Prin mine multe suflete s-au întors la Hristos, primindu-L ca Mântuitor personal. Acum doresc să intru aici, deoarece calea mea pe pământ a luat sfârșit, și nu știu un alt loc în care aş putea poposi.”

Și vouă, păcătoșilor, vă va veni rândul într-o zi; și vouă celor decăzuți vă va veni ziua. Și ție, care L-ai întristat pe Duhul Sfânt așa de tare încât te-a părăsit îți va veni rândul. Tu nu mai ești blând și nici plin de dragoste. Au trecut mulți ani de când ai plâns ultima dată. De mult nu mai ai rușine și ai pierdut toată smerenia! Desigur! Dar nu uita că într-o dimineață moartea va veni la ușa ta! De ce nu vrei să-L primești pe Duhul Sfânt care vine și bate plin de blândețe și de dragoste la ușa ta?

Și când a ajuns Daniel Curry la poartă, portarul i-a zis: „Să văd dacă numele tău este scris aici.”

A căutat peste tot dar nu i-a găsit numele.

„Îmi pare rău,” i-a spus el,
„dar numele Daniel Curry nu este scris aici.”

„Oh, nu se poate! Eu sunt evanghelist și am adus multe suflete la Hristos. În toată viața mea, am încercat să fac numai ce este drept.”

„Dragul meu,” i-a răspuns portarul, „îmi pare rău dar trebuie să-ți repet că numele Daniel Curry nu este trecut aici. Am să-ți spun însă ce poți să faci: Noi nu putem soluționa cazul tău, dar dacă vrei, poți să faci recurs și să mergi la judecată în fața tronului alb. Eu nu te pot ajuta cu nimic altceva, pentru că nu te află scris aici, și ca urmare nu există har pentru tine. Vrei să faci recurs?”

„Domnul meu, pot să fac și altceva?”

„Poți face acest lucru în fața judecății de la tronul alb.”

Daniel Curry povestește că după aceea a avut senzația că plutește prin univers, până când a ajuns într-un loc care devenea tot mai luminos. „Cu cât mă depărtam mai mult de pământ”, spunea el, „lumina devenea tot mai puternică.”

Era o lumină cu mult mai puternică decât lumina soarelui. Se simțea tot mai cutremurat și îngrozit, și deodată din lumina aceea S-a auzit o Voce: „Ai fost desăvârșit pe pământ?”

„Nu, a răspuns el tremurând, nu am fost desăvârșit.”

„Ai fost sincer față de toți oamenii?”

„Nu.” (și a povestit că prin minte i-au trecut diferite întâmplări în care nu a fost sincer).

„Ai spus întotdeauna adevărul?”

„Nu. Pot să-mi amintesc unele întâmplări în care

am mințit. Nu am spus întotdeauna adevărul.”

„Ți-ai însușit vreodată lucruri care nu ți-au aparținut? Bani sau alte lucruri?”

Daniel

Curry spune că pe pământ s-a considerat întotdeauna un om drept, dar stând în fața acelei Lumini, el a putut să recunoască:

„Am luat ceea ce nu mi-a aparținut.”

„Deci nu ai fost desăvârșit!”

„Nu, eu nu am fost desăvârșit.”

Stătea cu capul plecat și aștepta în fiecare clipă să audă Tunetul aducător de pedeapsă: „Condamnat!”, când deodată a auzit o Voce cu mult mai plăcută decât vocea unei mame. Uimit s-a întors și în fața lui a apărut cea mai blândă față pe care a văzut-o vreodată: Era EL... și EL a spus: „Daniel Curry a lucrat pe pământ pentru Mine. Este adevărat că nu a fost desăvârșit, dar a stat de partea Mea. El M-a mărturisit printre oameni, de aceea, astăzi stau Eu de partea lui în ceruri. Pune toate păcatele lui în sarcina Mea.”

Dar cine va mijloci în ziua aceea pentru tine, fratele și sora mea, dacă tu Îl întristezi atât de mult încât trebuie să te părăsească?

O, eu nu pot vorbi mai departe....Să ne plecăm capetele pentru rugăciune:

Doamne scump, Tu ai venit ca un Miel smerit și înjosit pe acest pământ. Păsările au cuiburi și vulpile vizuini, dar Tu nu ai avut un loc unde să-Ți pui capul, deși ești Domnul măririi. Când Te-ai născut, nimeni nu a avut haine pentru Tine. O, Doamne, cu ce mă ajută atunci îmbrăcămintea mea? La ce-mi folosește mașina? La ce-mi folosește casa mea frumoasă? Mă vor ajuta ele în ziua aceea?

Tu nu ai avut nici un prieten; nimeni nu a vrut să-Ți fie prieten. Parcă nimeni nu voia să stea de partea Ta. Tu ai spus că

Într-o zi vei spune: „...am fost flămând,
și Mi-ați dat de mâncat; ...am fost gol și M-ați îmbrăcat....” (Matei
25.35-36).

La ce ne va ajuta în ziua aceea tot ce am
agonisit, Doamne? Îngăduie-ne să intrăm în lucrarea Ta, pentru că Tu ești
Atotputernicul.

O, Doamne, noi auzim chemarea Porumbelului, care
Își va deschide aripile în lumina puternică ce va străluci în toată veșnicia.

Tu locuiești în lumină și în fața Ta va trebui să
stau singur, fără fratele meu, fără păstorul meu, fără mama, tata, soția sau
copiii mei.

O, Doamne, ce voi face atunci? S-ar putea să
ajung acolo încă înainte ca soarele să apună, ce voi face atunci? Ce mai puteți
face atunci? O, Isuse, eu stau acum de partea Ta. Da, astăzi iau o decizie: voi
înceta cu orice bârfă la adresa celor din jurul meu. Voi înceta să mai caut
motive de ceartă cu frații mei și nu voi mai face deosebire între ei. Voi sta
numai pe Adevărul Tău. Voi ceda totul. Tunde-mă, Doamne! Primește tot ce am.
Primește-mă, Doamne! Vreau să stau de partea Ta. Vreau să mă las tuns. Doresc
să fiu eliberat de egoism, de mândrie, de indiferență; da, vreau să îndepărtez
tot ce este rău. Așa doresc să stau de partea Ta, ca un miel tuns. Vreau să
părăsesc orice distracție lumească, tot ce aparține acestei lumi: dansul,
chefurile, hainele necuviincioase, machiajul și toate celelalte lucruri.

Tu ne-ai sfătuit să nu ne asemănăm chipului
acestui veac și să nu avem de-a face cu lucrurile din el. Ieșiți din lume! O,
Doamne, ajută-ne!

Tunde-mă astăzi. Doresc să fiu ca un miel: să
devin mut încât să nu deschid gura, ci să mă las tuns de toate drepturile mele.
Să fiu de acord cu Tine când vrei să mă las tuns.

O, Dumnezeuule, cât de schimbate vor fi atunci
toate lucrurile. Îmi amintesc cum m-ai tuns atunci când mi-ai luat soția,
fiica, pe tatăl și pe fratele meu. Da, Tu m-ai tuns de tot. Cu toate acestea în
inima mea știam că Te iubesc. Cât de mult m-ai binecuvântat! Cât de bun ai fost

cu mine! Doresc ca tot ce sunt, tot ce am fost și tot ce voi fi vreodată, să fii Tu, Doamne. Tu ești totul. Recunosc tot ce am făcut sau tot ce am gândit și sunt gata să mă las tuns. Tunde-mă, Doamne, pentru că doresc să fiu mielul Tău. Și Te mai rog încă ceva: să nu mă primești numai pe mine, ci pe fiecare miel care se află astăzi în locul acesta și pe toți aceia care vor să se poarte începând de astăzi ca niște miei.

Tunde-i pe toți, iar pe cei care vor auzi acest Cuvânt în viitor, pe fiecare la vremea lui, tunde-l Tu!

Doamne, leagă picioarele lor de stâlpii Evangheliei. Călăuzește-i prin Duhul Tău la pocăință și ajută-i să recunoască faptul că au fost indiferenți față de Tine. Fă ca El să tundă orice indiferență, lumea și orice este rău din inima lor. Tunde totul astăzi, ca să putem sta înaintea Ta ca niște creștini născuți din nou, răcoriți și veseli. Te rugăm Doamne.

Eu Te iubesc și doresc ca indiferent cum este timpul (că este cald sau frig, că plouă sau ninge), să stau de partea Ta, pentru că în felul acesta, în ziua aceea și Tu vei sta de partea mea și vei spune: „Pe pământ a stat el pentru Mine, de aceea, acum stau Eu de partea lui în cer!”

O, Doamne, îngăduie-ne astăzi să stăm în prezența Ta și dacă acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, în locul acesta, este cineva care vrea să recunoască faptul că el a vrut să-și facă propria voie, primește-l și iartă-l. Tu ai făcut lucruri pe care n-ar fi trebuit să le faci, iar în dimineața aceasta dorești ca Dumnezeu să te tundă. Spune: „Fă din mine un miel adevărat!” Ridicați mâna dacă vi se potrivesc aceste cuvinte.

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate...și pe tine, frate. Mai este cineva care dorește să spună: „Tunde-mă, Doamne, fiindcă sunt o oaie. Nu-mi voi mai deschide gura ca să comentez, ci doresc ca Tu să tai tot ce este lumesc în mine.”?

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete. Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Tunde-mă, Doamne! Domnul să te binecuvânteze, soră

Gertie.

„Tunde-mă, Doamne, chiar acum! Doresc să părăsesc pentru totdeauna lumea și lucrurile ei. Vreau să-mi ocup locul în Domnul și pentru Domnul. Vreau să stau ca o oaie la tunsoare. Da, doresc ca toate lucrurile lumii să fie tunse din inima mea. Doresc să fiu proprietatea Ta, iar Tu să fii al meu. Mă vei primi Doamne, dacă-mi ridici mâinile spre Tine?”

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine...și pe tine. (Un număr mare de oameni ridică mâna). Așa este bine. Fiți sinceri și spuneți: „Doresc ca Domnul să mă ușureze de tot ce nu vine de la El: de orice egoism sau indiferență. Doresc ca astăzi, să mă tundă de toate aceste lucruri și să fiu ca El.”

Este aici vreun păcătos care nu s-a întors încă la Domnul? Este cineva care nu este încă salvat și care dorește să fie pomenit în rugăciune?

Atunci ridică mâna, păcătosule! Fii prieten cu El. Dumnezeu să te binecuvânteze. Mai este cineva care dorește să ridice mâna și să spună: „Gândește-te la mine, frate Branham, pentru că eu nu sunt încă creștin și nu știu când îmi vine rândul să mă întâlnesc cu El. Dorința mea este să te rogi și pentru mine înainte de a se încheia serviciul divin.”?

Vreți să vă ridicați mâinile înainte de a ne ruga? El vede tot. Dumnezeu să te binecuvânteze femeie...și pe tine, domnule. Mai este cineva?

„Eu doresc să fiu cu EL!”

Câți sunt aici care au fost decăzuți?

Poate spuneți: „O, eu nu admit așa ceva, frate Branham!” Bine, atunci privește: Dacă Porumbelul blând te-a părăsit, ceva nu este în ordine cu tine, fratele meu. Dacă nu vă puteți suporta unul pe celălalt, ceva este greșit. Dacă nu puteți ierta pe toți oamenii din toată inima indiferent ce v-au făcut sau ce v-au spus ei, atunci ascultați cu atenție ce a spus Domnul:

„Dacă

iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre.” (Matei 6.14).

„Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.” (v.15).

Aici este foarte cald. Ce-ar fi dacă Dumnezeu v-ar chema astăzi? Biserica este pregătită, iar Duhul Sfânt așteaptă să vină în inima voastră ca să ocupe locul rezervat pentru El. De ce? Ca să vă facă blânzi și plini de pace.

„Ce trebuie să fac, frate Branham?”

Să devii un miel. Atunci Duhul Sfânt va veni imediat peste tine. Dacă vei veni însă cu motivele tale, dacă vei dori să-ți împlinești propria ta voie și nu ești pregătit să renunți la totul pentru El, Duhul Sfânt nu va veni niciodată în inima ta.

Acum, când stăm cu capetele plecate, aș vrea să vă întreb ceva pe cei care v-ați ridicat mâinile. Isus a spus: *„Cine aude cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24).

Dacă vreți, vă rog să veniți aici față, ca să ne rugăm împreună până când liniștea și pacea pe care ați avut-o odată și ați pierdu-o, sau pe care doriți s-o primiți, vă va cuprinde inimile.

Veniți, vă rog, în timp ce vom cânta cântarea „Un izvor sfânt, umplut cu sânge...”

Îngenuncheați aici și rugați-vă. Oricine dorește, poate să vină în față și să se roage.

Un izvor sfânt, umplut de sânge

Din rănilor lui Isus a curs:

Și cine se scufundă în
sângele Lui

E scăpat de orice păcat.

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Vino și îngenunchează aici. Cred că nu v-ați aplecat doar capetele, ci și inimile.

Știți cine a venit astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru? Este o femeie de culoare.

Este o femeie săracă; are încheieturile uscate și părul cărunt. Ea a venit la altar.

Îmi amintesc că cu ani în urmă, în timpul sclaviei, Domnul a salvat și un bărbat de culoare. Bucuros că L-a întâlnit pe Isus, sclavul a mers la stăpânul său și i-a spus că este liber.

„Cum ești?” I-a întrebat stăpânul uimit.

„Sunt liber,” a răspuns sclavul.

Ce a urmat? Stăpânul l-a eliberat ca să-L poată vesti pe Cel care i-a adus eliberarea.

Tot mai mulți oameni vin în față ca să primească mântuirea. Rugați-vă cu toții plini de credință. Duhul Sfânt vine peste toți cei care s-au hotărât să-L urmeze cu toată ființa lor.

Numele acelui sclav negru era Moise și stăpânul său l-a întrebat:

„Moise, tu spui că ai fost eliberat?”

„Da, stăpâne, sunt liber.”

„Dacă spui că ești liber, îți dau și eu libertatea. Du-te și predică pretutindeni această Evanghelie aducătoare de libertate.”

Când a venit timpul ca el să plece la Domnul, mulți dintre frații albi s-au dus să-l viziteze. Toți credeau că este deja în comă, dar el s-a trezit și le-a spus:

„O, am crezut că am trecut pe malul celălalt.”

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Îngenunchează și tu aici.

El a spus:

„Am crezut că sunt deja dincolo.”

„Ce ai văzut, frate Moise,” l-au întrebat ei.

„Când am trecut prin poartă, L-am văzut pe El. Am stat acolo și L-am privit. Apoi a venit un înger care mi-a spus: „Vino, Moise. Tu ai predicat mulți ani Evanghelia, de aceea ți s-a pregătit o cunună și o haină albă.”

„Nu-mi vorbi despre haină și despre cunună, fiindcă nu vreau nici haină și nici cununi. Am o singură dorință: „Să-L văd pe EL!”

Și noi avem aceeași dorință.

Nu demult, am vizitat un muzeu din Chicago. Acolo am observat un bărbat de culoare care avea părul cărunt. El privea cu atenție exponatele, ținând pălăria în mână. L-am privit cu atenție. El privea la ceva și deodată s-a întors cu ochii plini de lacrimi. Se ruga. Îl priveam tot mai atent. După ce și-a terminat rugăciunea, a privit din nou obiectele expuse și a plâns din nou. Atunci m-am dus la el și i-am zis:

„Domnule dragă...”

„Da, prietenul meu alb?”

„Am observat că ești foarte mișcat. Ce anume te-a tulburat așa de puternic?”

„Dacă ai pipăi partea aceasta a mea, ai simți că este foarte bătucită. Știi, eu am fost sclav cu ani în urmă, iar în vitrina

aceasta este expusă o haină...”

„Văd și eu aceste haine, dar ce importanță au ele?” am întrebat eu.

„Haina aceasta aparține lui Abraham Lincoln, iar pata care se vede pe ea, este sângele lui care a curs pentru ca noi negrii să fim eliberați de sub jugul sclaviei. Omule alb, tu nu ai fi copleșit de acest lucru dacă ai fi în locul meu?”

L-am luat cu mâna pe după cap, apoi i-am spus:

„Domnul să te binecuvânteze, frate, dar eu cunosc un alt Sânge care mă mișcă.”

„Și eu cunosc Sângele acesta, reverend.”

„Sângele acesta a luat legăturile robiei de peste mine,” am continuat eu. „Cu ani în urmă, am mers și eu la călărie, la jocuri și am făcut glume proaste. O, Doamne, cum am putut face una ca asta? Și astăzi mai port încă cicatricile acelor lucruri în inima mea. Dar mă bucur nespus pentru că El mi-a rupt legăturile. Acum totul a trecut, fiindcă El a luat locul meu.”

Nu demult, am întâlnit o femeie, care măcar că era în vârstă, vorbea foarte vulgar, lucru pentru care era cât pe ce s-o judec. În clipa aceea însă, Dumnezeu mi-a dat o vedenie cu privire la ea. Atunci m-am rugat pentru femeie, deoarece am recunoscut că și eu am făcut odată păcate la fel de mari ca și ale ei. M-am dus și m-am așezat lângă ea. Am văzut că se rușinează când i-am spus că sunt predicator. Alături de ea stăteau doi bărbați care erau prieteni cu ea. Avea cam 65 de ani, iar prietenii ei păreau de aceeași vârstă. După ce am vorbit cu ei, toți trei au îngenuncheat și și-au predat viețile lui Hristos. O, ce deosebire! Nu vreți să faceți și voi ca ei?

Ați făcut atât de multe păcate încât inima voastră este plină de murdărie, iar această murdărie ține Duhul Sfânt departe. Poate că Porumbelul a plecat pentru totdeauna de la tine.

Dumnezeu să te binecuvânteze, copilă.

Voi spuneți: „O, dar fetița aceasta nu înțelege

Încă cum stau lucrurile!”

Ba da, numai că ea nu a citit încă atâtea reviste și povestiri de dragoste ca și voi. Aceasta este singura deosebire dintre voi toți. Ea este încă plăpândă, dar Domnul Isus a spus: „*Lăsați copilașii să vină la Mine...*”

Mai dorește cineva să se roage cu noi?

Intrarea la El este liberă. Acum vom cânta din nou, iar după aceea ne vom ruga pentru toți păcătoșii care doresc să se pocăiască și care stau în rugăciune.

Tâlharul de pe cruce păli,

Și se putea bucura.

Acolo pot păcătoșii ca mine

Să devină curați prin Sânge.

Nu vreți să veniți acum? Nu vreți să veniți și voi, care cunoașteți lucrurile mai bine? Biblia spune: „*Cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat.*” (Iacov 4.17).

Nu vreți să veniți? Voi știți că sunteți pe un drum greșit, care nu are o țintă precisă. Veniți, îngenuncheați în fața Domnului și spuneți-I că vă pare rău de felul cum v-ați purtat până acum. Fie ca Duhul Sfânt să se întoarcă și să vă facă din nou blânzi și liniștiți. Nu vreți să veniți? Gândiți-vă că dacă în ziua morții veți fi găsiți departe de El, nimeni nu va sta de partea voastră.

Dorința Lui este ca în dimineața aceasta să vă ocupați locul de partea Lui. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Noi mai așteptăm.

În clădirea aceasta sunt numai 16 suflete care se simt vinovate? Toți ceilalți ați trăit o viață plină de pace, bucurie, smerenie și blândețe? Aceasta este călăuzirea Duhului Sfânt? Ați iertat totul? Nu aveți

dușmani?

Trăiți în așa fel încât nu mai există nimic care să vă condamne că sunteți păcătoși? Viața voastră nu este asemănătoare cu a păgânilor? Domnește Duhul cel blând cu adevărat în inimile voastre, încât sunteți pașnici față de toți oamenii, liniștiți și plini de dragoste? Vecinii și cunoștințele voastre vă cunosc ca pe niște oameni blânzi și smeriți? Este Porumbelul lui Dumnezeu cu voi? Sunteți siguri de aceasta? Poate că aceasta este ultima voastră ocazie.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți cei prezenți. Voi nu mai trebuie să fiți judecați pentru că Duhul Sfânt a adus judecata peste voi și când El a făcut aceasta, voi nu ați încercat să vă mențineți drepturile, spunând: „O, eu sunt creștin de multă vreme! Eu nu mai trebuie să merg în față.” Poate că unii dintre voi, vin pentru prima dată la altar.

„Eu pot să rămân păcătos, dacă vreau, fiindcă am dreptul să fac ce vreau!” Da, așa este. Voi sunteți liberi să alegeți. Puteți face ce doriți, dar nu uitați că în dimineața aceasta, ați renunțat la toate drepturile voastre.

Poate vă gândiți: „Ce vor spune cei ce mă cunosc, când vor afla că m-am predat lui Hristos? Ce vor crede despre mine?”

Dar eu te întreb: „Ce crede Dumnezeu despre aceasta?” El v-a chemat și voi ați venit. Voi ați renunțat la drepturile voastre și ați venit la El, pentru ca Duhul Sfânt să intre în inima voastră. Eu știu că El va face aceasta. El a făgăduit acest lucru și nu va uita să-l împlinească. El va veni! Acesta este motivul pentru care vă cheamă la El. Domnul a murit și a făcut totul pentru ca voi să puteți veni la El. Dorința Lui este să locuiască în voi.

În ceasul în care îngerul morții va veni la căpătâiul vostru, vă veți îngrozi și vă veți aduce aminte de ziua aceasta când ați refuzat chemarea Lui. Atunci sufletul vostru va fi pierdut și întunecat, și nu vă veți mai putea întoarce la El nici dacă veți dori s-o faceți cu lacrimi fierbinți.

Priviți-l pe Esau. El a păcătuit, nu a prețuit ziua harului, de aceea nu a mai primit nimic. Când a auzit aceasta, a plâns cu amar, dar a fost prea târziu. Dumnezeu îl chemase pentru ultima dată, dar el refuzase chemarea Lui.

Voi ați renunțat la drepturile voastre, la prietenii voștri, ca să-L urmați pe El; ați cedat totul ca să vă închinați aici și să vorbiți cu Dumnezeu. În clipa aceasta, eu vă chem pe baza Cuvântului vorbit de Domnul Isus: *„Cine vine la Mine nu va fi dat afară.”*

Pocăiți-vă acum, cât stați în fața Lui și spuneți-I că vă pare rău pentru tot ce ați făcut în trecut.

Știți de ce nu primesc oamenii Duhul Sfânt după ce se botează? Pentru că nu s-au pocăit de faptele lor. Dumnezeu vrea să le dea Duhul Sfânt. El dorește ca oamenii să fie blânzi și smeriți. Acesta este motivul pentru care inima voastră este încă plină de egoism. Da, voi doriți să tresăltați de bucurie și să vorbiți în limbi, dar aceasta nu înseamnă că ați primit Duhul Sfânt. Dacă v-ați pocăit cu adevărat, voi trebuie să fiți un om nou; trebuie să plecați de la botez ca un miel blând și liniștit, peste care se poate odihni Porumbelul – Duhul Sfânt.

Atunci, la sfârșitul anului puteți privi în urmă ca să vedeți progresele pe care le-ați făcut, și cum ați câștigat tot mai mult teren. Aceasta lucrează Duhul Sfânt în voi. Duhul Sfânt este dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, blândețe, bunătate, credință etc.

Pocăiți-vă chiar acum și spuneți-I lui Dumnezeu că doriți să fiți așa cum vrea El.

Și tu, fetițo, fă același lucru. Mama ta stă lângă tine acum și și-a pus mâinile peste tine. Această soră de culoare, bătrână și scumpă, stă plecată înaintea Domnului. Poate că tu ai mâncat numai mămligă și alte mâncăruri sărăcăcioase, dar Dumnezeu care te binecuvântează, a pregătit pentru tine un palat strălucitor sus în mărire.

Aici în față, văd o doamnă căruntă, lângă care stă o tânără și o altă femeie căruntă care stă pe scaun. O, Doamne, eu văd și

bărbați îngenuncheați în fața Ta.

Pocăiți-vă și spuneți-I că vă pare rău. Spuneți-I că nu veți mai păcătui niciodată: că vreți să fiți blânzi și liniștiți. Că doriți să fiți smeriți și că Îl veți urma oriunde va dori El. Dacă oamenii vă spun ceva, veți ceda dreptul vostru și nu veți mai vorbi despre aproapele vostru, chiar dacă veți avea dreptate. Când vorbiți ceva, vorbiți numai despre Isus. Atunci veți face numai ce este drept.

Atunci nu veți mai fi nervoși. Nu vă veți mai ridica împotriva unui om nevinovat. Atunci veți vedea eroismul unui creștin adevărat și veți dori să fiți ca el. Nu va trebui să spuneți nimănui că sunteți creștin, pentru că ei vor vedea aceasta din faptele voastre și vor recunoaște ce sunteți. Atunci veți fi pecetluiți și pe dinlăuntru și pe dinafară.

Smeriți-vă și pocăiți-vă chiar acum. Spuneți-I lui Dumnezeu că vă pare rău pentru trecutul vostru și promiteți-I că nu veți mai face niciodată acele lucruri de care acum vă este rușine. După ce veți face aceasta, mă voi ruga pentru voi. Cred că atunci pacea se va întoarce în inimile voastre. Pacea va curge ca un fluviu peste inimile voastre. Poate că nu veți mai tresălta de bucurie, poate că nu veți mai vorbi în limbi și nici nu veți mai sări în sus și-n jos, dar se va întâmpla altceva: când veți părăsi acest altar, veți primi Ceva care vă va ancora odată pentru totdeauna de cruce.

Rugați-vă împreună cu mine și recunoașteți-vă înaintea Lui.

Doamne, Tatăl nostru, suntem niște ființe nevrednice, dar, o, Dumnezeule, Tu ai răbdat totul pentru noi. Duhul Sfânt a venit în mijlocul nostru și i-a convins pe acești oameni că sunt pe o cale greșită, că au păcătuit și au fost tot timpul plini de egoism vrând să li se dea dreptate în toate lucrurile. Ei au fost dușmănoși, curioși, plini de sine, fără gânduri de pocăință, neiertători. Ei nu au fost pregătiți pentru experiența de astăzi, dar Duhul Sfânt a luat Cuvântul lui Dumnezeu, L-a așezat cu blândețe în inimile lor și a zis: „N-ai vrea să fii din nou în starea pe care ai avut-o atunci când ai fost pentru prima dată la altar? N-ai vrea să iubești pe toți oamenii și să Mă iubești și pe Mine cu o dragoste veșnică? Dacă da, ridică-te și vino la altar.” Și ei au făcut-o, Doamne.

Acum, Te rog, Doamne, să le sfințești gândurile,
să le sfințești inima și să-i faci blânzi și plini de pace. Fă ca atunci când
se vor întoarce la casele lor, să fie împăcați cu Tine, iar viața lor să-Ți
aparțină Ție.

Poate spuneți: „Orice s-ar întâmpla, voi fi blând
ca un porumbel. Chiar dacă soțul meu, sau vecinul, se enervează, eu voi lăsa
totul în grija Domnului pentru că El spune: *„Eu voi fi răsplata ta.”* Noi
am constatat că acesta este adevărul, Doamne, de aceea stăm liniștiți, blânzi
și smeriți așteptând ca Dumnezeu să vină la mieii Săi. Sigur că da. Păstorul
cel bun Și-a dat viața pentru ei. După aceea a venit să locuiască în oile Lui.
El le călăuzește. Vai de cei care le provoacă dureri! Vai de cei care spun un
cuvânt împotriva lor!

Tu ai spus: *„Ar
fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară.”* (Matei
18.6).

v.14: *„căci
vă spun că îngerii lor văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri.”*

Matei 25.40: *„...oridecâte
ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei,
Mie Mi le-ați făcut.”*

O, Doamne, eu vreau să fiu blând, de aceea mă duc
la altar ca o jertfă vie, și nu numai azi, ci în fiecare dimineață. Doresc să
fiu smerit și blând ca Isus. Îngăduie-ne aceasta, Doamne. Ajută-ne ca de azi
înainte să umblăm numai în voia Ta. Fă ca valurile dragostei divine să inunde
sufletele noastre. Pace....pace minunată!

Îl simțiți acum în inimile voastre? Aleluia!
Aleluia!

Sora Gertie mi-a spus: „Spune bisericii că și eu
doresc să mă supun acestui Cuvânt!” Altarul ei este pianul, deoarece ea trebuie
să rămână la pian și ca atare nu poate veni la altar! Ea m-a rugat însă să spun
bisericii: „Spune-le că doresc să se roage pentru mine!” Da, ea stă acolo, iar
lacrimile îi șiroiesc pe obraji.

Altarul meu este această platformă, și eu L-am rugat pe Domnul să-mi ierte greșelile.

Biblia mea este udă. O, Doamne....

Pace....pace minunată!

O, Doamne, dacă am păcătuit împotriva Ta, sau dacă am supărat pe cineva, Te rog șterge Tu aceste lucruri. Eliberează această comunitate mică de orice păcat.

Câți dintre voi simt că au fost iertați și au siguranța că Porumbelul a luat locul Său în inima voastră?

Duhul Sfânt S-a întors și a spus: „Fiul Meu! Eu te-am iubit dintotdeauna, dar tu M-ai ținut departe de tine. Cu firea ta veche, plină de egoism, nu Mi-ai permis să locuiesc în inima ta. Acum însă, când ai îndepărtat toate aceste lucruri, Eu M-am întors din nou la tine.”

Câți dintre voi simt aceasta? Ridicați mâna.
Ridicați mâna și voi, cei care vă aflați în jurul altarului.

Da, desigur, este bine. Câți din cei prezenți în adunare ați simțit aceasta? Ridicați mâna.

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru timpul acesta de cercetare. Este ca și cum ai lua un măr tare în mână și l-ai bate până când se face atât de moale încât poate fi mâncat chiar și de un copil.

Aceasta dorim să faci și cu inimile noastre.
Cuprinde-le în mâinile Tale străpunse și strânge-le, spunându-ne: „Măi, copile, tu nu recunoști că M-ai rănit? O, tu M-ai rănit atunci când te-ai umflat în pene...o, parcă erai turbat. Tu M-ai lovit și inima Mea a sângerat pentru tine deoarece vedeam lucrurile pe care le făceai. Acum însă, inima ta este în mâna Mea, și Mă voi purta plin de blândețe cu ea, pentru că vreau să te modelez în așa fel încât să te pot folosi cum doresc și ca să pot locui în tine. Da, astăzi doresc să intru în inima ta și să locuiesc în ea.”

Da, Doamne, noi Te iubim. Îngăduie-ne aceasta

spre slava Ta. Te rugăm aceasta în Numele Domnului Isus. Amin.

Fratele Branham cântă: „Să fii ca Isus...”

Nu vă bucurați? O, sufletul meu se simte minunat!

Nu a devenit inima voastră blândă când a simțit că El vine spre voi? Inima mea bate cu putere...Vreți să vă ridicați mâinile în timp ce vom cânta: „Să fim ca Isus...”?

Prieteni, eu știu că aici este foarte cald, dar cred că vă simțiți la fel de bine ca mine. Eu mă simt atât de ușor de parcă aș fi gata pentru zbor.

Cât este El de bun cu noi! Care este ținta mea?

Care va fi ea? Unde voi fi peste 100 de ani? Ce s-ar întâmpla dacă nu L-aș mai avea pe El? Există un alt loc de refugiu?

Fratele Branham cântă...

În timp ce stăm cu capetele plecate, am să vă rog ceva: aici este cineva care Îl întristează pe Duhul Sfânt. Este cineva dintre cei care au fost chemați. Vă spun aceasta în Numele Domnului Isus, ca proroc al Lui. Cineva din sală L-a întristat. El este prezent, dar a refuzat să vină la altar. Nu vrei să pășești în față? (Fratele Branham cântă).

Desigur, soră. Dar mai este cineva.

Dorința mea este să fiu blând și smerit. Nu vreți acum să veniți în față? Dumnezeu vrea să faceți acest pas.

Mai sunt aici oameni care trebuie să vină în față. Eu știu că veți veni. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Așa este.

Eu privesc peste adunare. Acolo a fost o umbră îngrozitoare, dar acum a venit Duhul Sfânt. El se odihnește peste mine.

Cineva însă L-a întristat. (Fratele Branham cântă).

Ce făcea Isus? Mergea acolo unde Îl călăuzea Tatăl.

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie, și pe tine frate. Da, veniți și îngenuncheați la altar. Este timpul să depunem mărturie ca pe vremuri, să ne curățăm inimile și să ne punem în ordine cu El.

Veniți, nu stați pe gânduri. Eu simt că mai sunt care trebuie să vină în față.

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine...și pe tine. Așa este bine. Duhul Sfânt are dreptate întotdeauna. Veniți. Așa este. Este atât de simplu.

(Fratele Branham cântă).

O, așa este bine. Umpleți culoarul în liniște.

Haideți să ne rugăm. Mărturisiți-vă înaintea lui Dumnezeu. Spuneți-I că vă pare rău. Aceasta este tot ce trebuie să faceți. Mai vrea să vină cineva?

Nu vă ascundeți! Puțin curaj și pășiți în față.

Cine va mijloci pentru voi dacă veți trece din viață, poate chiar în seara aceasta? Cine va sta pentru tine când te vei afla în fața morții? Indiferent de ce ai făcut până astăzi, Duhul Sfânt este aproape de tine. El este Cel care vă cheamă. Pocăiți-vă și spuneți: „O, Doamne, îmi pare rău....Eu nu am vrut să fac acele lucruri și știu că dacă astăzi mă pun de partea Ta, în ziua aceea vei sta Tu pentru mine. O, dorința mea este ca Tu să stai de partea mea! Acesta este motivul pentru care astăzi, mă pun de partea Ta. Voi trăi o viață cumpătată, cum se cade unui creștin. Nu voi mai umbla în căile mele, ci mă voi lăsa călăuzit de Tine. Voi fi blând și liniștit. Voi lăsa pe fiecare să spună ce vrea, dar eu voi vorbi numai Cuvântul Tău. Ajută-mă să fiu smerit și liniștit înaintea Ta.”

Nu contează de cât timp vă pretindeți creștini și nici la ce comunitate mergeți! Aceasta nu are nici o legătură cu ceea ce se va întâmpla în inima voastră. Veniți numai. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Du-te înainte, copile.

Dumnezeu vă vorbește acum. Dacă credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu, fiți atenți la ceea ce voi spune: Azi-dimineață, Duhul Sfânt mi-a spus: „Fă chemarea la altar, pentru că vor veni mulți.”

Aceasta este ziua voastră; acesta este timpul pentru voi. Mai sunt încă 5-6 persoane acolo în spate. Trebuie să vină și ei.

Gândiți-vă, frate și soră, că eu vă privesc în clipa aceasta și văd deasupra voastră o umbră întunecată.

Veniți mai bine acum. „Să fim cu Isus!”

Nu doriți să fiți pretențioși, smeriți, liniștiți și blânzi ca El? Dumnezeu să te binecuvânteze, tânărul. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine tată cu copilul în brațe. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, prietene păcătos. Așa este bine. Vino mai aproape soră. Tu ai multe motive pentru care să-l mulțumești. Ai fost foarte bolnavă; ai fost la un pas de moarte.

Acum poți veni la altar. Dumnezeu să binecuvânteze inima ta blândă.

Duhul Sfânt vă mai vorbește o dată: „Pocăiți-vă și chemați-L pe Dumnezeu. Rugați-vă așa cum ne-a învățat El. Voi sunteți cei care au păcătuțit, de aceea trebuie să vă rugați pentru iertare.

Spuneți-I lui Dumnezeu că vă pare rău pentru tot ce ați făcut. Nu vă uitați la ceea ce vor spune cei din jurul vostru, ci spuneți doar:

„O, Doamne, iartă-mă! Eu nu aș fi vrut să fiu așa. Aș vrea să fiu mai blândă, să nu mă mai supăr și să nu mă mai cert niciodată.”

O, Doamne, cât iubesc eu aceasta.

Tată ceresc, fiecare din acești copii ai Tăi au îngenuncheat lângă altar. Îngăduie Dumnezeule ca Duhul Sfânt să se reverse peste aceste mame, tați, copii, vecini, membri ai altor comunități, diaconi și casieri. O, Doamne, ei stau astăzi în această clădire supraaglomerată și doresc să fie modelați de Tine ca în vremurile străvechi, pentru că doresc să primească pacea Ta în inimile lor.

O, Dumnezeule, dorința mea este ca în ziua aceea

să Te aud spunându-mi prietenos:

„Da, tu ai venit în față și ai luat poziție pentru mine, de aceea acum Mă voi pune Eu de partea ta.”

Doamne, doresc să pui pacea Ta în fiecare inimă prezentă în locul acesta. Te rog să-i faci pe toți liniștiți și smeriți. Doresc s-o simtă atât de puternic atunci când vei intra în interiorul lor, încât acest simțământ să nu-i mai părăsească niciodată. Fă ca inimile lor, ei înșiși, să devină noi, deoarece s-au smerit înaintea Ta.

Tu ai spus: *„Când poporul acesta, care este numit după Numele Meu, se smerește și se roagă, Eu îl voi asculta din înălțimea cerului.”*

Eu știu că Tu vei face lucrul acesta chiar acum, Dumnezeu. Te rog să-i ierți pe cei care au rămas pe locurile lor, deși ar fi trebuit să vină în față.

Vorbește-le Tu, Doamne, și nu-i lăsa să aibă liniște până nu se decid pentru Tine și adu ziua în care să se poată pune în ordine cu Tine.

Îngăduie aceasta, Doamne. Binecuvântează fiecare suflet în parte. Fie ca bunătatea și harul Tău să rămână peste fiecare suflet smerit și plecat înaintea Ta, peste toți cei prezenți în dimineața aceasta aici, și peste cei care vor auzi acest mesaj în viitor.

O, Dumnezeu și Tatăl nostru, eu i-am chemat la porunca Ta. I-am chemat la Tine, iar ei au luat poziție.

Tu ai spus: *„Cine Mă mărturisește înaintea oamenilor, pe acela îl voi mărturisi înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor.”*

Mulți dintre ei sunt credincioși de mulți ani dar în dimineața aceasta ei stai aici și recunosc în fața Ta tot ce au greșit. Ei nu au mai avut plinătatea dragostei Tale. Duhul Sfânt îi părăsise pentru că L-au întristat. O, ei au pierdut simțământul blândeții și al smereniei.

Mulți dintre ei sunt păcătoși și au venit pentru prima dată înaintea Ta, dar Tată, dorința lor este să primească pacea Ta care depășește orice pricepere omenească. Dăruiește-le-o, astăzi.

Fă Doamne Dumnezeule, ca ei să devină plini de blândețe și de Duhul Tău. Fă ca atunci când vor pleca de aici și se vor întoarce la căminele lor, să ducă o altă viață și să fie oameni noi.

Te rugăm aceasta în Numele Domnului Isus Hristos.
Amin.

„La izvor mai este loc.” (Fratele Branham cântă).
Ridicați-vă, cei care ați îngenuncheat în fața altarului și priviți spre Domnul care este Dumnezeu. Întoarceți-vă și strângeți mâna celor de lângă voi. Acum vom cânta încă o dată cu toții, după care vom începe rugăciunea pentru bolnavi.

(Fratele Branham cântă).

Ce credință! Îți amintești frate, când m-a chemat soția ta la telefon ca să mă rog pentru ea? Eu am îngenuncheat imediat, iar Duhul Sfânt mi-a spus: „Nu te teme!” Amin.

Nu este El real? Minunat! Lăudat să fie Domnul!
Eu sunt dispus să duc cu bucurie această veste în toată lumea... (Fratele Branham cântă).

Domnul Isus să fie cu voi toți!

- Amin -